

Bestemmingsplan

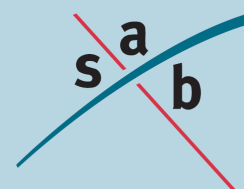
Beerninkweg 2

Gemeente Winterswijk

Datum: 12 juni 2012

Projectnummer: 110340

ID: NL.IMRO.0294.WP1107BGBEERNINKW2-VA01

INHOUD

1	Inleiding	3
1.1	Aanleiding	3
1.2	Ligging plangebied	3
1.3	Vigerend bestemmingsplan	4
1.4	Leeswijzer	5
2	Het plan	6
2.1	Huidige situatie	6
2.2	Planbeschrijving	6
3	Haalbaarheid van het plan	12
3.1	Beleid	12
3.2	Milieuaspecten	17
3.3	Water	21
3.4	Archeologie	28
3.5	Flora en fauna	29
3.6	Verkeer en parkeren	33
3.7	Economische uitvoerbaarheid	33
4	Wijze van bestemmen	34
4.1	Algemeen	34
4.2	Dit bestemmingsplan	36
5	Procedure	38

Bijlagen:

Bijlage 1: SAB, 21 september 2011, Inrichtingsplan Beerninkweg 2, projectnr. 110340

Bijlage 2: Ecopart, 24 april 2012, Hydrologisch onderzoek en waterhuishoudkundig plan, Beerninkweg 2 Winterswijk, projectnr. 15468

Bijlage 3: SAB, 6 december 2011, Flora- en faunarapportage, Beerninkweg 2, projectnr. 110340

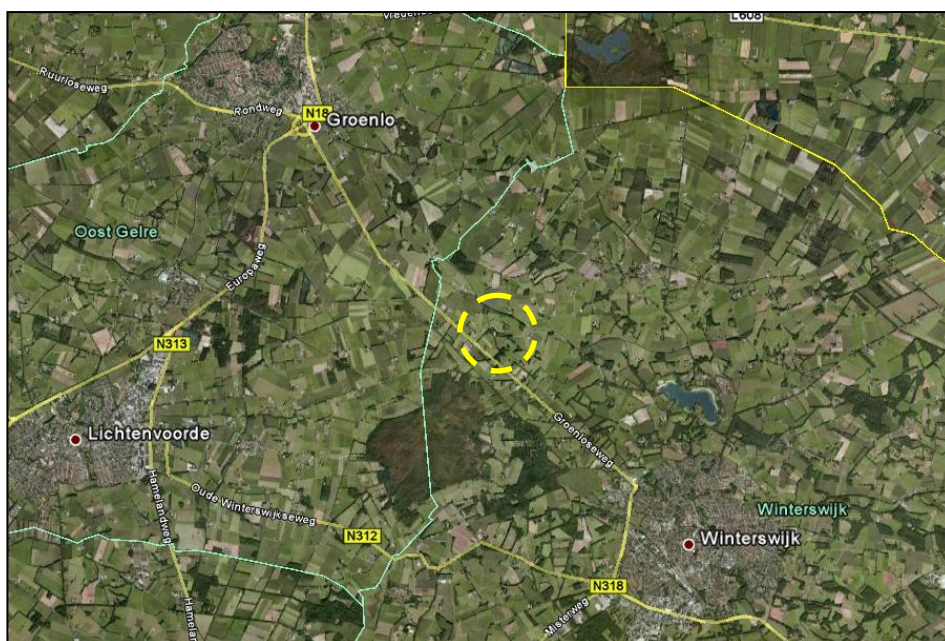
1 Inleiding

1.1 Aanleiding

Aan de Beerninkweg 2 in Winterswijk is een paardenhouderij gelegen. De initiatiefnemer wil de omvang van het bedrijf vergroten van zeven paarden naar maximaal dertien paarden. Om kwaliteitsvolle paarden te kunnen fokken en af te richten is het noodzakelijk om de paarden ook in de winter te kunnen trainen. Hiervoor zal een overdekte rijhal worden opgericht. De beoogde ontwikkeling past niet binnen het vigerend bestemmingsplan. Met voorliggend bestemmingsplan wordt het plan juridisch-planologisch mogelijk gemaakt.

1.2 Ligging plangebied

Het plangebied ligt aan de Beerninkweg 2 in het buitengebied van de gemeente Winterswijk. Het plangebied ligt ca. 350 m ten noordwesten van de N319, de verbindingsweg tussen Groenlo en Winterswijk. Ten noorden van het plangebied ligt de Groenlo-sche Slinge. De locatie bevindt zich op ca. 4,5 km ten zuidoosten van de kern Groenlo en op ongeveer 3,5 km te noordwesten van de kern Winterswijk. Op navolgende afbeeldingen is de globale ligging en begrenzing van het plangebied aangegeven. Voor de exacte begrenzing van het plangebied wordt verwezen naar de verbeelding.

Globale ligging plangebied

Globale begrenzing plangebied

1.3 Vigerend bestemmingsplan

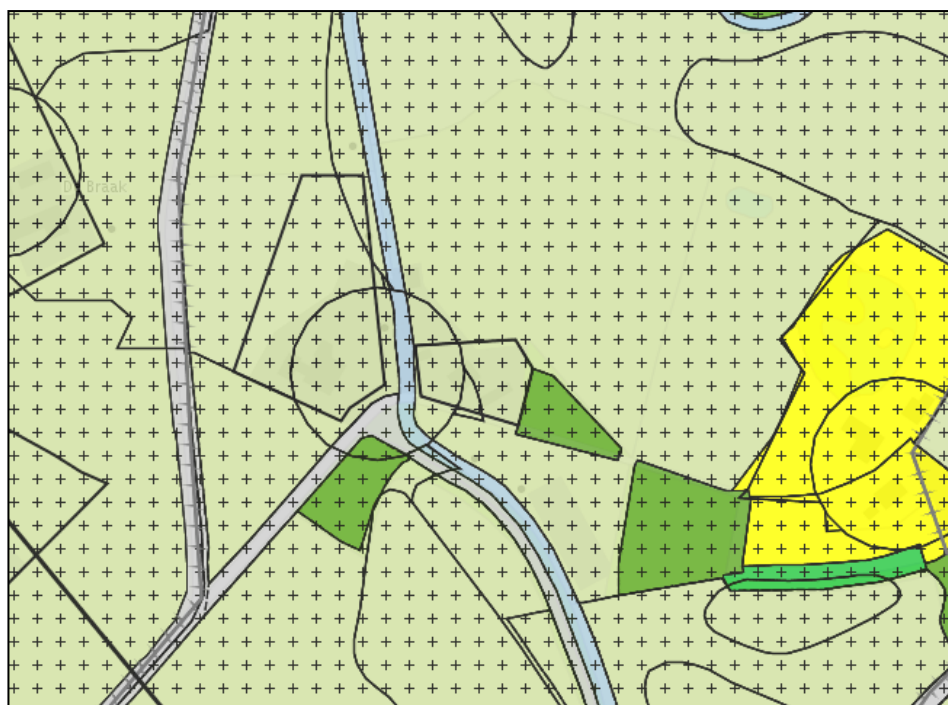
De juridisch-planologische situatie van het plangebied is vastgelegd in het bestemmingsplan "Integrale herziening buitengebied Winterswijk" van de gemeente Winterswijk. Dit bestemmingsplan is vastgesteld door de raad van de gemeente Winterswijk op 27 januari 2011.

Het plangebied heeft op grond van dit bestemmingsplan de bestemming 'Agrarisch – Cultuurlandschap' waarbij een bouwvlak opgenomen is. Het plangebied heeft daarnaast de dubbelbestemming 'ehs verbinding'. Het bouwvlak kent tevens de dubbelbestemming 'Waarde - Cultuurhistorie'.

In het bestemmingsplan is een afwijkingsbevoegdheid opgenomen om de realisatie van een rijhal mogelijk te maken. Als voorwaarde voor deze bepaling is echter opgenomen dat de rijhal moet worden gebouwd binnen het bouwvlak. In onderhavige situatie is daar geen plaats voor.

Om de realisatie van de overdekte rijhal mogelijk te maken moet het vigerend bestemmingsplan daarom worden herzien. Voorliggend bestemmingsplan voorziet daarin.

Op navolgende afbeelding is een uitsnede van het vigerende bestemmingsplan weergegeven.

Uitsnede vigerend bestemmingsplan Integrale herziening buitengebied Winterswijk

1.4 Leeswijzer

Het bestemmingsplan bestaat uit een verbeelding, regels en deze toelichting. De toelichting is opgebouwd uit 5 hoofdstukken. Na dit inleidende hoofdstuk wordt in hoofdstuk 2 het plan beschreven. In hoofdstuk 3 wordt de haalbaarheid van het bestemmingsplan aangetoond voor wat betreft het hogere overheidsbeleid, milieuaspecten, water, archeologie, flora en fauna en economische uitvoerbaarheid. In hoofdstuk 4 volgt de wijze van bestemmen, waarin uiteen wordt gezet hoe het in hoofdstuk 2 beschreven plan juridisch is vertaald naar de verbeelding en de regels. Ten slotte komen in het vijfde en laatste hoofdstuk de resultaten uit de procedure aan de orde.

2 Het plan

2.1 Huidige situatie

De paardenfokkerij heeft een omvang van 9 ha. Binnen het agrarisch bouwperceel is de volgende bebouwing aanwezig: een agrarische bedrijfswoning, stalgebouwen voor het huisvesten van negen paarden, een opslag voor hooi en stro en een mestopslag van 50 m². Daarnaast zijn er weilanden voor de opfok van paarden, een buiten trainingsbaan van 20 bij 60 m en een longeerpaddock voor jonge paarden aanwezig.

Op dit moment heeft het bedrijf een omvang van 17,36 nge, bestaande uit drie africhtingspaarden, vier fok/opfok paarden en 7,5 ha weiland.

Huidige situatie plangebied

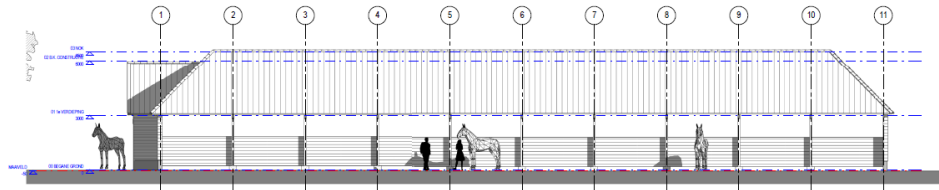
2.2 Planbeschrijving

De initiatiefnemer is voornemens om het bedrijf te vergroten van zeven paarden naar maximaal dertien paarden, daarmee zal het bedrijf groeien van 17,36 nge naar maximaal 28,52 nge.

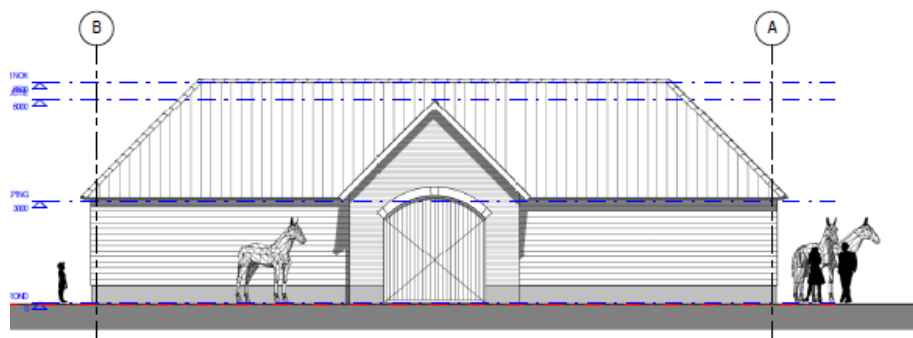
Om de groei van het bedrijf mogelijk te maken moet er extra stallingsruimte worden gecreëerd. Om kwaliteitsvolle paarden te kunnen fokken en af te richten is het noodzakelijk om de paarden ook in de winter te kunnen trainen. Hiervoor zal een overdekte rijhal worden opgericht.

Naast deze overdekte rijhal zal er tevens een stalling voor een paardentrailer worden gerealiseerd die reeds op basis van het vigerende bestemmingplan kan worden gebouwd.

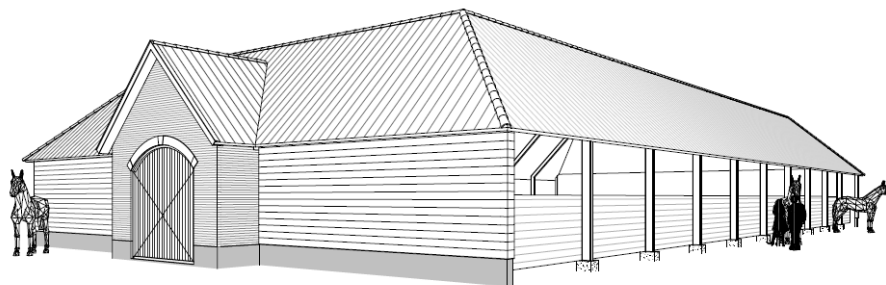
De nieuw te bouwen overdekte rijhal heeft een afmeting van 20 bij 40 m (800 m²). De goot- en bouwhoogte bedraagt 3 m respectievelijk 6,5 m. Op navolgende afbeeldingen worden de voorgevel, de rechterzijgevel en een 3d-impresie van het de overdekte rijhal weergegeven.

Zijgevel overdekte rijhal (bron: WAM & VanDuren)

Voorgevel overdekte rijhal (bron: WAM & VanDuren)

3-impresie overdekte rijhal (bron: WAM & VanDuren)

Landschappelijke inpassing

Het plangebied is gelegen in de Ecologische Hoofdstructuur (EHS). In de EHS geldt de 'nee, tenzij'-benadering. Dit houdt in dat ruimtelijke ontwikkeling niet mogelijk is wanneer daardoor de wezenlijke kenmerken of waarden van het gebied significant worden aangetast, tenzij er geen reële alternatieven zijn en er sprake is van redenen van groot openbaar belang.

Om er zorg voor te dragen dat de wezenlijke kenmerken en waarden binnen het plangebied niet worden aangetast wordt het plan landschappelijk en ecologisch ingepast. Daarbij zijn de volgende uitgangspunten gebruikt:

- ecologische verbindingen ontwikkelen;
- natte en droge verbinding voor Model Vuurvlinder en Model Kamsalamander;
- landschappelijke inpassing van de overdekte rijhal;
- benutten huidige kwaliteiten zoals ruigtestrook en bosschages;
- totaalontwikkeling; ecologie en landschap zorgen samen met functionaliteit voor een gezonde en natuurvriendelijke bedrijfsvoering;
- landschappelijke (historische) lijnen en structuren benutten.

Op navolgende afbeelding wordt het schetsontwerp van de landschappelijke inpassing weergegeven.

Schetsontwerp (bron: SAB)

De rijhal staat in het verlengde van de schoppe (een karakteristieke schuur) en wordt omzoomd door een ruigtestrook. De rijhal is toegankelijk vanuit de schoppe. Stallen in de omgeving liggen veelal open in het landschap met enkele solitaire bomen bij de stallen. De rijhal wordt naast een ruigtestrook ook voorzien van enkele solitaire op de hoekpunten zoals eik of beuk.

Het dakwater van de rijhal kan via verlagingen in de ruigtestroken opgevangen worden. Een mogelijke overstort richting de beek voert het overtollige water af tijdens hevige regenbuien.

Stroken schraalgrasland (ruigte) vormen de verbinding vanaf het erf richting groene randen van de percelen. Op de kruising van de verschillende landschappelijke lijnen zullen poelen worden gerealiseerd als natte verbinding voor de Kamsalamander, welke aansluit op reeds bestaande poelen ten oosten van het plangebied. Poelen worden afgegraven tot aan het grondwater en voorzien van flauwe, snel opwarmende oevers aan de noordzijde. De diepte van de poel wordt bepaald door het grondwater. Het grondwater vormt de waterbron van de poel, waardoor de poel ook in drogere periodes (voorzomer) watervoerend is. Dit alles is van belang voor de ontwikkeling van eieren van de Kamsalamander. Soorten als Drijvend fonteinkruid en Liesgras, naast rietvegetatie vergroten de ecologische waarde van de poelen.

De ruigtestroken vormen belangrijke lijnen voor de Bruine vuurvliinder. De humuslaag in deze stroken wordt ontgraven, waardoor op termijn een verloop van droog naar vochtig voedselarm milieu ontstaat met soorten als Schapenzuring, Akkerdistel, Koninginnekruid, Echte koekoeksbloem, Kale Jonker en mogelijk Dopheide. Schapenzuring is daarbij een belangrijke waardplant voor de Bruine vuurvliinder. In de strook is plaats voor enkele solitaire bomen, zoals eiken (of beuken), welke voor schaduw zorgen voor de paarden en weinig snel verterend strooisel oplevert. Soortenkeuze is belangrijk anders verrijken de stroken weer op den duur.

De ruigtestroken vormen een ecologische verbinding en een stapsteen tussen de zuidelijk gelegen bospercelen, de westelijke bomenrij naast de beekloop en het landschap ten noorden van het plangebied. Dit is bedoeld voor soorten als de Bruine vuurvliinder, insecten, kleine marterachtigen en reptielen zoals Levendbarende hagedis en Hazelworm.

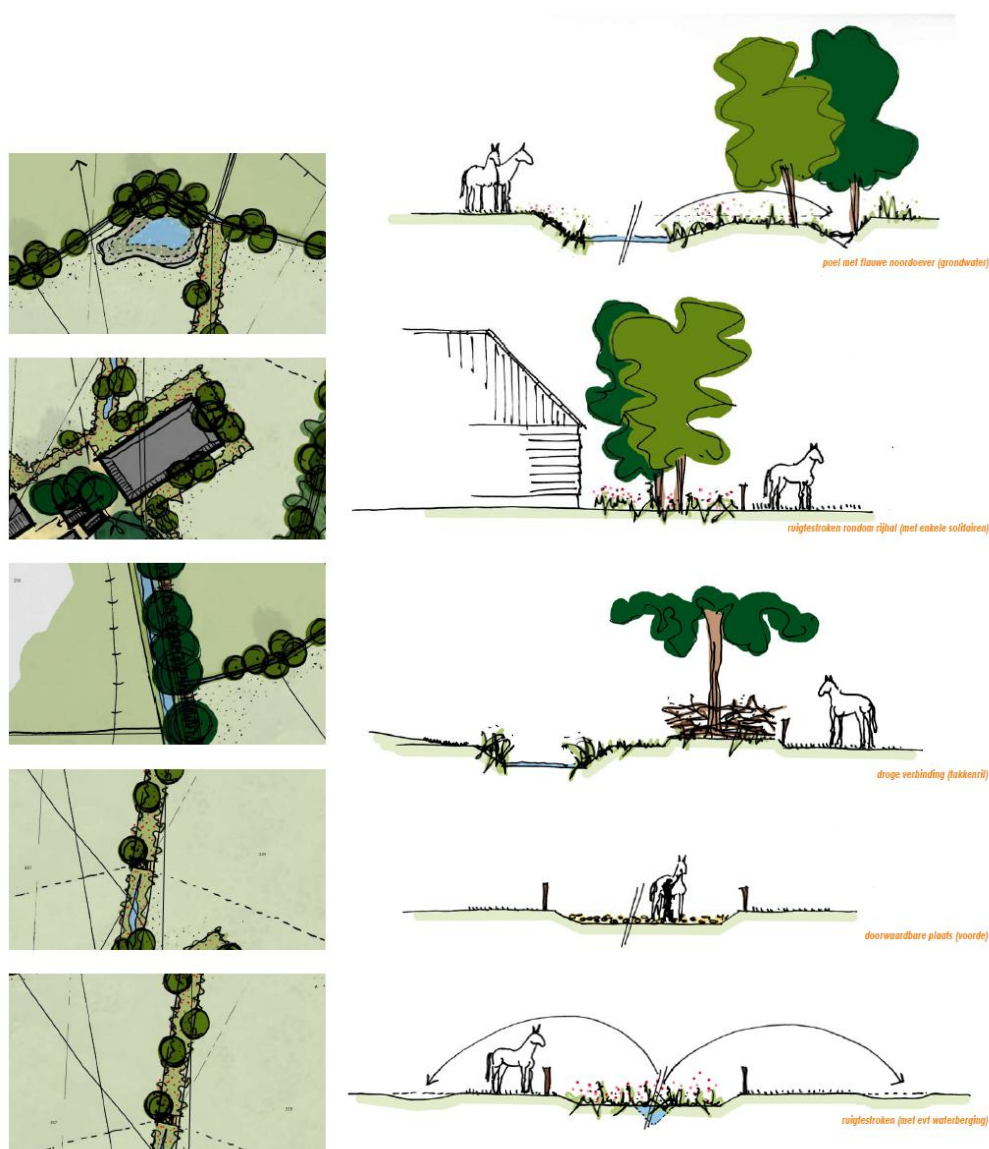
Daar waar de centrale ruigtestrook (ca. 10 meter breed) doorsneden wordt door lijnen in het landschap (kavellijnen), zullen de verlaagde ruigtestroken voorzien worden van een zogenaamde 'voorde'. Een doorwaadbare plaats binnen de verlaagde stroken. Hierdoor is uitwisseling tussen de verschillende weiden mogelijk.

De ruigtestroken zijn niet alleen ecologisch belangrijk, maar vormen ook een scheiding tussen de weiden. De paarden in de weiden mogen namelijk niet met elkaar in contact komen.

In de bestaande (jonge) oostelijke houtwal worden op strategische punten, de zogenaamde blijvers behouden. Deze bomen zorgen afwisseling in de houtwal en zo ontstaat een groene overgang tussen de percelen.

De westelijke bomenrij van eiken langs de watergang wordt voorzien van takken en stronken vanuit de onderhoudssnoei vanuit de overige bosschages, een natuurlijke takkenril. Zo ontstaat een droge verbindingszone van noord naar zuid langs de westelijke watergang. Deze verbinding kan dienen voor kleine zoogdieren alsmede voor de Kamsalamander. De groei van Kamperfoelie wordt in deze takkenril gestimuleerd. Dit komt ten goede aan de zeldzame Kleine ijsvogelvlinder die nog vooral voorkomt in Twente en in de Achterhoek.

De realisatie van natte en droge verbindingzones in het plangebied leidt tot versterking van de kernkwaliteiten en draagt bij aan de realisatie van de EHS. Deze versterking van de EHS compenseert het verlies aan oppervlakte van de EHS door de realisatie van een overdekte rijhal. De nieuwe situatie verbetert de kwaliteit van de EHS in het plangebied. Zie verder paragraaf 3.5.

Principeprofielen inrichtingsschets (bron: SAB)

Beeldkwaliteit

Voor het plan zijn naast een inrichtingsplan tevens beeldkwaliteitseisen opgesteld (zie bijlage 1). Hierin wordt onder andere aangegeven dat de nieuw te bouwen rijhal moet aansluiten bij de bebouwing in de omgeving en het bestaand materiaal (metselwerk in combinatie met houtwerk) en kleurgebruik van het erf. Er zijn verschillende kapvormen toegestaan waarbij het zadeldak als basis dient.

Bij de aanvraag van de omgevingsvergunning zal de welstandscommissie het plan aan de beeldkwaliteitseisen toetsen.

3 Haalbaarheid van het plan

3.1 Beleid

3.1.1 *Rijksbeleid*

Nota Ruimte

De Nota Ruimte bevat de visie van het kabinet op de ruimtelijke ontwikkeling van Nederland en bevat de ruimtelijke bijdrage aan een sterke economie, een veilige en leefbare samenleving en een aantrekkelijk land. Het kabinet schept ruimte voor ontwikkeling, uitgaande van het motto “decentraal wat kan, centraal wat moet” en verschuift het accent van het stellen van ruimtelijke beperkingen naar het stimuleren van gewenste ontwikkelingen. De Nota Ruimte ondersteunt gebiedsgerichte ontwikkeling, waarin alle betrokken partijen kunnen participeren. Het Rijk richt zijn aandacht met name op de Nationale ruimtelijke hoofdstructuur. Het gaat daarbij bijvoorbeeld om versterking van de dynamiek in de Nationale stedelijke netwerken en om waarborging van de kwaliteit van de ecologische hoofdstructuur en de Nationale landschappen.

De centrale doelstellingen van de Nota Ruimte zijn: versterking van de internationale concurrentiepositie van Nederland, bevordering van krachtige steden en een vitaal platteland, de borging en ontwikkeling van belangrijke (inter-)nationale waarden en de borging van veiligheid.

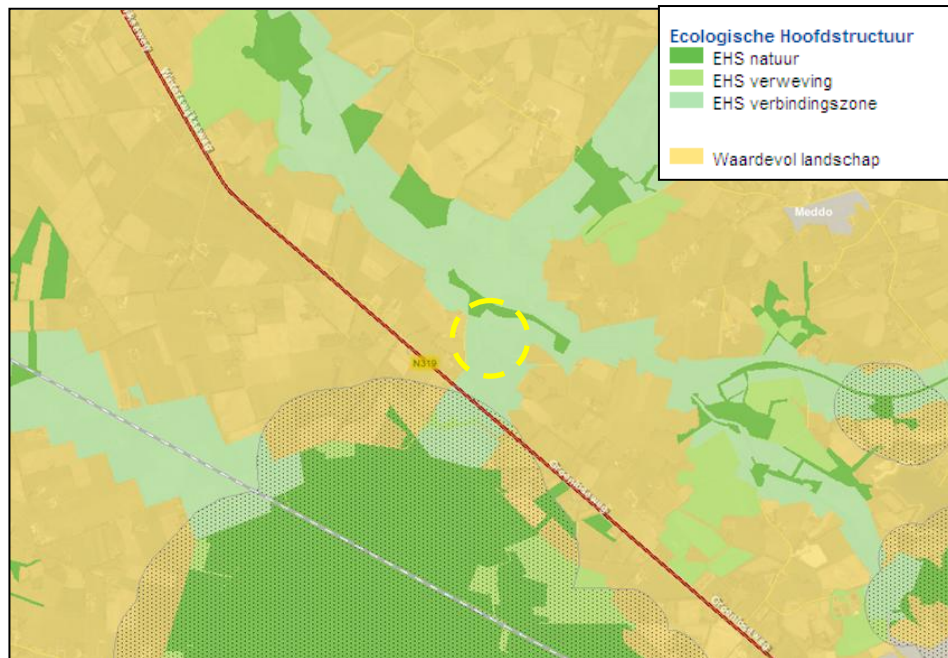
Toets plan

De beleidsuitspraken in de Nota Ruimte zijn van algemene aard en zijn verder uitgewerkt in provinciaal en gemeentelijk beleid. Toetsing zal derhalve plaatsvinden op provinciaal en gemeentelijk niveau.

3.1.2 *Provinciaal beleid*

Streekplan 2005 (structuurvisie)

Het ruimtelijk beleid van de provincie Gelderland tot 2015 is vastgelegd in het Streekplan Gelderland 2005. Met de inwerkingtreding van de Wet ruimtelijke ordening (Wro) op 1 juli 2008 heeft het Streekplan de status van structuurvisie gekregen. Dat betekent dat de inhoud van het Streekplan voor de provincie de basis blijft voor haar eigen optreden in de ruimtelijke ordening. Hierbij hanteert de provincie een tweeledige provinciale hoofdstructuur. Enerzijds ‘hoog dynamische’ functies met een intensieve vorm van ruimtegebruik, zoals stedelijke functies en intensieve vormen van recreatie. Anderzijds kent de provincie ‘laag dynamische’ functies. Deze gebieden zijn kwetsbaar voor intensieve vormen van ruimtegebruik, zoals de Ecologische Hoofdstructuur, waardevolle open gebieden en gebieden waar ruimte voor water moet worden gecreëerd.

Uitsnede Streekplan 2005

bron: Datahotel Gelderland, 2011

Op de streekplankaart ligt het plangebied in de EHS verbindingszone. De EHS verbindingszone is een onderdeel van de Ecologische Hoofdstructuur. De EHS bestaat naast EHS verbindingszones ook uit EHS natuur en EHS verweving. Op deze onderdelen is toegespitst ruimtelijk beleid van toepassing. Voor het behoud en herstel van de biodiversiteit in Gelderland zijn de drie delen van de EHS onlosmakelijk met elkaar verbonden. Soorten die gebonden zijn aan grotere natuurgebieden vinden vooral een plek in EHS-natuur. EHS-verweving is van belang voor soorten die gebonden zijn aan gebieden waarin veel natuurelementen en natuurkwaliteiten verweven zijn met agrarisch en ander gebruik van het cultuurlandschap. Met de ecologische verbindingszones neemt de versnippering van de natuur af en ontstaan meer migratiemogelijkheden voor plant- en diersoorten.

Deze verbindingszones bestaan uit een schakeling van natuurelementen (stapstenen) die multifunctioneel gebied doorsnijdt. Aangezien het gaat om smalle zones met een strategische ligging, is voor de realisering van de verbindingszones specifiek ruimtelijk beleid aan de orde. Het betreft een combinatie van planologische bescherming van aanwezige waarden en planologische reservering (zoekzone) voor versterking van de natuurwaarde voor de doelsoorten die in het Gelderse gebiedsplan Natuur en landschap zijn aangegeven.

De zones, waar de ecologische verbindingsfunctie wordt versterkt, bestaan uit landbouwgronden en verspreid gelegen kleine natuur- en bouselementen, waarbij veelal beken en andere watergangen de as van de ecologische verbindingszone vormen.

Daarnaast ligt het plangebied in het waardevolle landschap Winterswijk. Waardevolle landschappen zijn gebieden met (inter)nationaal en provinciaal zeldzame of unieke landschapskwaliteiten van visuele, aardkundige en/of cultuurhistorische aard, en in relatie daarmee met bijzondere natuurlijke en recreatieve kwaliteiten. In waardevolle landschappen geldt een 'ja mits'-benadering voor het toevoegen van nieuwe bouwlo-

caties en andere ruimtelijke ingrepen. Dat betekent dat een activiteit mogelijk is, onder voorwaarde dat de kernkwaliteiten niet worden aangetast.

Hierna wordt ingegaan op de kernkwaliteiten van het waardevolle landschap Winterswijk.

Streekplanuitwerking kernkwaliteiten waardevolle landschappen

Het plangebied ligt in een gebied dat door de provincie in het streekplan is aangewezen als 'waardevol landschap'. In de streekplanuitwerking geeft de provincie per landschap aan welke landschappelijke en cultuurhistorische kernkwaliteiten aanwezig zijn. Het ruimtelijk beleid voor de waardevolle landschappen is het behouden en versterken van de landschappelijke kernkwaliteiten.

Het plangebied ligt in het waardevol landschap Winterswijk. Regionaal gezien valt dit waardevol landschap binnen de Achterhoek.

Het landschap van de Achterhoek bestaat uit een complex van kleinschalige landschappen, grootschalige ontginnings- en ruilverkavelingslandschappen, stuwwallen, verspreid liggende dorpen en een verstedelijkte zone langs de Oude IJssel. Van oudsher zijn de dekzandruggen in dit landschap als akkers in gebruik door boeren die zich op de rand van zo'n rug vestigden. Dat heeft 'ensembles' opgeleverd van glooiend land met op de rand van zo'n glooiing een boerderij met erfbeplanting en lager gelegen weiden langs beken. De oude bouwlanden (es-complexen en esjes) zijn op veel plaatsen nog goed herkenbaar.

Binnen het waardevol landschap Winterswijk valt het plangebied binnen het deelgebied 'kleinschalig land van Winterswijkse beken'. Voor dit deelgebied gelden de volgende kernkwaliteiten:

- kleinschalig landschap met afwisseling van bosjes, houtwallen, landbouwgrond, lanen, beken, boerderijen; oostelijk kleinschaliger dan westelijk;
- rijk aan microreliëf (steilranden, essen en eenmansessen), een duidelijke terrasrand (westzijde);
- meanderende beken, overstromingsvlaktes in laagtes;
- fraaie, open essen en bijzondere broekgebieden;
- historisch nederzettingsspatroon vervlochten in het landschap.

Het plan

In dit plan vind uitbreiding van het bestaande agrarisch bouwperceel plaats ten behoeve van een overdekte rijhal. Dit plan wordt landschappelijk ingepast, waarbij verschillende ecologische maatregelen worden getroffen. De ecologische waarden in het gebied worden vergroot en er wordt ingezet op het ontwikkelen van een netwerk. Hiermee wordt in dit plan de kernkwaliteiten van het waardevol landschap Winterswijk niet aangetast. Door de landschappelijke inpassing vindt een versterking van de kwaliteiten ter plekke plaats. Het plan past daarmee binnen de uitgangspunten van de streekplanuitwerking.

Ruimtelijke Verordening Gelderland

Op 22 januari 2011 is de Ruimtelijke Verordening Gelderland officieel in werking getreden. Met de ruimtelijke verordening stelt de provincie regels voor onderwerpen die van provinciaal belang zijn, zoals verstedelijking, natuur, nationale landschappen, water en glastuinbouw.

De invoering van de verordening is een direct gevolg van de Wet ruimtelijke ordening (Wro) uit 2008 die is ingevoerd om de rolverdeling tussen Rijk, provincies en gemeenten te vereenvoudigen. De verordening betekent geen verandering in het ruimtelijk beleid van de provincie, maar is de 'juridische vertaling' van de eerder vastgestelde Structuurvisie, de opvolger van het Streekplan.

Reconstructieplan Achterhoek en Liemers

Het doel van het reconstructieplan Achterhoek en Liemers van de provincie Gelderland is een impuls te geven aan de kwaliteit van het landelijk gebied zoals duurzame landbouw, sterkere natuur, verbetering van recreatieve mogelijkheden, verlaging van milieubelasting, verbetering van de infrastructuur, het woon- en werkklimaat en de economische structuur.

In de Achterhoek en Liemers wordt op een relatief klein oppervlak veel vee gehouden. Dat draagt niet alleen bij aan een grote milieubelasting, maar kan ook snelle verspreiding van veeziektes tot gevolg hebben. Steeds meer leggen andere dan agrarische vormen van landgebruik een claim op de beschikbare ruimte in het landelijk gebied. Gevolg hiervan is dat landbouw, wonen, werken, recreatie, natuur en landschap elkaar steeds vaker in de weg zitten.

Economisch belangrijke sectoren als landbouw en recreatie kunnen zich hierdoor onvoldoende ontwikkelen en de kwaliteit van natuur, landschap en water verbetert weinig. Om te komen tot een betere ruimtelijke functionele structuur is het reconstructiegebied in drie gebieden verdeeld, te weten: extensiveringsgebied, verwevingsgebied en landbouwontwikkelingsgebied. Elk gebied heeft een andere doelstelling ten aanzien van landgebruik en mogelijkheden.

Het plangebied is gelegen in het gebied dat in het reconstructieplan is aangewezen als verwevingsgebied. Het beleid voor verwevingsgebieden is gericht op het bevorderen van een passende combinatie tussen landbouw, natuur, landschap, recreatie, werken en wonen met bijbehorende kwaliteiten. In verwevingsgebieden kunnen bestaande intensieve veehouderijen doorgroeien, maar is nieuwvestiging van intensieve veehouderij uitgesloten.

Het plan

In dit plan vind uitbreiding van het bestaande agrarisch bouwperceel plaats ten behoeve van een overdekte rijhal. Daarbij ontstaan geen belemmeringen voor de omliggende functies (zie paragraaf 3.2.4. en 3.2.5). Door de realisering van dit plan kan het bedrijf zich op de bestaande plaats ontwikkelen. Het plan wordt landschappelijk en ecologisch ingepast. Met het plan wordt een impuls gegeven aan de kwaliteit van het landelijk gebied met betrekking tot het woon- werk klimaat, de economische structuur en de natuur. Het plan sluit daarmee aan op het gestelde beleid in het reconstructieplan Achterhoek-Liemers.

3.1.3 Gemeentelijk beleid

Visie buitengebied (2005)

De gemeente Winterswijk streeft naar behoud van het cultuurlandschap. Bestaande waarden worden daarbij beschermd, verloren waarden worden hersteld en nieuwe landschappelijke waarden worden gecreëerd. De praktische uitwerking hiervan wordt toegespitst op specifieke landschapstypen. Hiermee wordt de bestaande diversiteit en afwisselingen in het landschap gewaarborgd en verder verbeterd. Bij het nemen van maatregelen of het opstellen van beleid kiest de gemeente voor maatwerk, waar nodig op perceelsniveau. Dit vraagt om flexibel beleid en goede samenwerking tussen de overheden en de burgers. Per saldo wordt de kwaliteit van het buitengebied (of een specifiek gebiedstype daarbinnen) behouden of versterkt bij iedere ontwikkeling die plaats vindt.

De manier waarop de bewoners van Winterswijk met het landschap om zijn gegaan is bepalend geweest voor de huidige 'vorm' van dit landschap. Dit heeft geleid tot een landschap dat historisch waardevol is, erkend wordt en gewaardeerd wordt.

De gemeente Winterswijk is de eerst aangewezen overheidsinstantie die het lokale landschappelijke belang behartigt. In haar vertaling van het nationale beleid spreekt de gemeente van een Cultuurlandschap. Het behartigen van het landschappelijk belang gebeurt op twee manieren:

- beschermen van waardevolle elementen;
- ontwikkelen van nieuwe functies en/of nieuwe kwaliteitselementen.

Deze inspanning is gericht op behoud of versterking van het cultuurlandschap. Behouden alleen is echter niet genoeg. Het landschap is een dynamisch geheel dat ontstaat door de specifieke samenhang van de delen. Daarom worden nieuwe ontwikkelingen toegestaan. Deze nieuwe ontwikkelingen (b.v. zorgboerderijen, niet-agrarische werkfuncties, recreatie etc.) leveren een bijdrage aan het buitengebied (landschap, economie, leefbaarheid etc.). Het cultuurlandschap is een dynamisch geheel. De gemeente wil gebruik maken van de veranderingen die optreden, ten gunste van het cultuurlandschap en de bewoners en gebruikers.

Het behoud van authenticiteit en kwaliteit van gebouwen en groen staat hoog in het vaandel van het gemeentelijk beleid. Karakteristieke groene landschapselementen dienen in het gemeentelijk beleid te worden beschermd.

De aandacht gaat daarbij primair uit naar dragers van het landschap, bijzonder kwetsbare elementen, moeilijk te vernieuwen elementen en zeldzame elementen. De veelheid van kleine elementen is daarbij karakteristiek voor Winterswijk.

Private initiatieven voor landschapsversterking worden van groot belang geacht. Behoud van karakteristieke openheid vraagt daarbij bijzondere aandacht. Het gaat om zowel kleinschalige openheid, bijvoorbeeld van essen, als meer grootschalig, zoals in het jonge ontginningslandschap.

Conclusie

Het behoud en ontwikkeling van het agrarische cultuurlandschap is een belangrijk beleidsuitgangspunt voor het gehele buitengebied van Winterswijk. Dit plan sluit aan op voornoemd beleid, omdat naast voorliggend initiatief het perceel ook landschappelijk wordt ingericht waarbij de nadruk ligt op de versterking van de natte ecologische verbindingszone. De bestaande waardevolle groenstructuren, zoals een houtwal, bomenrij en watergang blijven behouden en worden versterkt.

3.1.4 Conclusie beleid

De voorgenomen planontwikkeling past binnen de beleidskaders van het rijk en de provincie. Het gemeentelijk beleid geeft geen belemmering voor de realisatie van het plan.

3.2 Milieuaspecten

3.2.1 Bodem

In het bestemmingsplan dient aangetoond te worden dat de bodem- en grondwaterkwaliteit ter plaatse van het plangebied geschikt zijn voor het beoogde gebruik.

Voorstaande ontwikkeling vindt plaats op agrarisch grondgebied dat als "onverdacht" kan worden bestempeld wat betreft bodemkwaliteit. In dit plan vindt een uitbreiding van het agrarisch bouwperceel plaats ten behoeve van een overdekte rijhal.

Op grond van de beschikbare informatie wordt ter plaatse geen ernstige bodemverontreiniging verwacht. Aangenomen mag worden dat de bodemkwaliteit geschikt is voor de toekomstige functie.

Daarom acht de gemeente het - in het kader van de bestemmingsplanwijziging - niet noodzakelijk om een bodemonderzoek uit te voeren. Het aspect bodem vorm geen belemmering voor de uitvoering van het plan.

Voor het te realiseren bouwwerk dient ook een omgevingsvergunning (bouw) te worden aangevraagd. Omdat het bouwwerk niet wordt gezien als "verblijfsruimte", zal naar alle waarschijnlijkheid op grond van de Woningwet/Bouwverordening ook geen verplichting voor het uitvoeren van bodemonderzoek gelden.

Bij de aanvraag van de bouwvergunning wordt dit definitief beoordeeld.

Het aspect bodem vorm geen belemmering voor de uitvoering van het plan.

3.2.2 Geluid

De mate waarin het geluid, veroorzaakt door het wegverkeer, geluidsgevoelige ruimten mag belasten is geregeld in de Wet geluidhinder (Wgh). De Wgh stelt dat in principe de geluidsbelasting op geluidsgevoelige ruimten niet de 48 dB mag overschrijden. Wanneer door middel van een bestemmingsplan nieuwe woningen of andere geluidsgevoelige bebouwing worden toegestaan, stelt de Wgh de verplichting akoestisch onderzoek te verrichten naar de geluidsbelasting ten gevolge van alle wegen op een bepaalde afstand van die woningen.

In dit plan wordt een overdekte rijhal gerealiseerd. Deze bebouwing wordt op grond van de Wgh niet omschreven als geluidsgevoelig. Een akoestisch onderzoek tengevolge van wegverkeerslawaaï is daarom niet nodig.

Een paardenhouderij kan geluidshinder veroorzaken op omliggende geluidsgevoelige ruimtes. In de paragraaf bedrijven en milieuzonering (3.2.4) wordt hier nader op ingegaan.

3.2.3 Lucht

Algemeen

De Wet luchtkwaliteit (verankerd in de Wet Milieubeheer hoofdstuk 5, titel 5.2) is een implementatie van diverse Europese richtlijnen omtrent luchtkwaliteit waarin onder andere grenswaarden voor vervuilende stoffen in de buitenlucht zijn vastgesteld ter bescherming van mens en milieu. In Nederland zijn stikstofdioxide (NO₂) en zwevende deeltjes als PM₁₀ (fijn stof) de maatgevende stoffen waar de concentratieniveaus het dichtst bij de grenswaarden liggen. Overschrijdingen van de grenswaarden komen, uitzonderlijke situaties daargelaten, bij andere stoffen niet voor.

Hoewel de luchtkwaliteit de afgelopen jaren flink is verbeterd kan Nederland niet voldoen aan de luchtkwaliteitseisen die in 2010 van kracht worden. De EU heeft Nederland derogatie (uitstel) verleend op grond van het Nationaal Samenwerkingsprogramma Luchtkwaliteit (NSL). Dit betreft een gemeenschappelijke aanpak van het Rijk en diverse regio's om samen te werken aan een schonere lucht waarbij ruimte wordt geboden aan noodzakelijke ruimtelijke ontwikkelingen. Plannen die in betekenende mate bijdragen aan luchtverontreiniging worden opgenomen in het NSL in de provincies c.q. regio's waar overschrijdingen plaatsvinden. Het maatregelenpakket in het NSL is hiermee in evenwicht en zodanig dat op termijn de luchtkwaliteit in heel Nederland onder de grenswaarden ligt. Plannen die 'niet in betekenende mate' (NIBM) bijdragen aan luchtverontreiniging hoeven niet langer individueel getoetst te worden aan de Europese grenswaarden aangezien deze niet leiden tot een significante verslechtering van de luchtkwaliteit. Deze grens is in de AMvB NIBM gelegd bij 3% van de grenswaarde van een stof: Voor NO₂ en PM₁₀ betekent dit dat aanneemelijk moeten worden gemaakt dat het project tot maximaal 1,2 µg/m³ verslechtering leidt. Voor een aantal functies (o.a. woningen, kantoren, tuin- en akkerbouw) is dit gekwantificeerd in de ministeriële regeling NIBM.

Uit het oogpunt van een goede ruimtelijke ordening wordt afgewogen of het aanvaardbaar is het project op deze plaats te realiseren. Hierbij kan de blootstelling aan luchtverontreiniging een rol spelen, ook als het project 'niet in betekende mate' bijdraagt aan de luchtverontreiniging. Er is sprake van een significante blootstellingsduur als de verblijfsduur die gemiddeld bij de functie te verwachten is significant is ten opzichte van een etmaal. Volgens de toelichting op de Regeling Beoordeling luchtkwaliteit is dit onder andere het geval is bij een woning, school of sportterrein.

Gevoelige bestemmingen als scholen, kinderdagverblijven, bejaarden- en zorgtehuizen genieten op grond van de gelijknamige AMvB extra bescherming. Substantiële uitbreiding of nieuwvestiging binnen 50 meter van een provinciale weg of 300 meter van een Rijksweg is alleen toegestaan als de concentraties luchtvervuilende stoffen zich onder de grenswaarden bevinden waardoor geen onacceptabele gezondheidsrisico's optreden.

Onderzoek

In het plangebied worden geen nieuwe gevoelige bestemmingen mogelijk gemaakt. In dit geval gaat het om een uitbreiding van een agrarisch bouwvlak ten behoeve van een overdekte rijhal. De uitbereiding van het agrarisch bouwperceel zal naar verwachting een lichte toename van het aantal verkeersbewegingen met zich meebrengen aangezien de nieuw te bouwen overdekte rijhal ruimte zal bieden aan maximaal zes extra paarden. De minimale toename van het aantal verkeersbewegingen en paarden

zal naar verwachting niet leiden tot een significante verslechtering van de luchtkwaliteit ter plaatse.

Conclusie

Het aspect luchtkwaliteit vormt geen belemmering voor de uitvoerbaarheid van het plan.

3.2.4 Bedrijven en milieuzonering

Indien door middel van een plan nieuwe, gevoelige functies mogelijk worden gemaakt, moet worden aangetoond dat deze niet worden gerealiseerd binnen de milieuzone van omliggende bedrijven. Anderzijds mogen omliggende bedrijven niet in hun ontwikkelingsmogelijkheden worden aangetast door de realisatie van een nieuwe gevoelige functie.

Milieuzonering richt zich uitsluitend op de zonering van milieubelastende activiteiten (zoals bedrijven) ten opzichte van gevoelige functies (zoals woningen). In de VNG-brochure 'Bedrijven en milieuzonering' (2009) worden op basis van onderzoeks- en ervaringsgegevens richtafstanden aanbevolen tussen bedrijvigheid en milieuhindergevoelige functies voor de thema's geur, stof, geluid en gevaar. Hierbij wordt onderscheid gemaakt in richtafstanden voor zowel het omgevingstype 'gemengd gebied' als 'rustige woonwijk en rustig buitengebied'. Gemengde gebieden betreffen gebieden die langs hoofdinfrastructuur liggen en/of gebieden met matige tot sterke functiemenging. In een rustige woonwijk en buitengebied komen vrijwel geen andere functies voor. De richtafstanden gelden voor een gemiddeld nieuw bedrijf en gaan uit van het gebiedstype 'rustige woonwijk'.

Op grond van de VNG brochure is de grootste richtafstand voor een paardenfokkerij 50 meter voor het aspect geur. Voor het aspect geur geldt echter in het geval van een paardenfokkerij de toetsing aan de Wet geurhinder een veehouderij. Deze toetsing vindt plaats in de navolgende paragraaf. De grootste afstand na het aspect geur is 30 meter voor het aspect geluid. Binnen 30 meter van de paardenfokkerij liggen echter geen milieugevoelige objecten. Daarnaast bevinden zich ook geen milieugevoelige objecten binnen 50 meter van de paardenfokkerij.

Het aspect bedrijven en milieuzonering vormt geen belemmering voor de uitvoering van het plan.

3.2.5 Geur

Inleiding

De Wet geurhinder en veehouderij (Wgv) vormt in eerste instantie het wettelijk kader bij de beoordeling van een aanvraag om een milieuvergunning voor dierenverblijven van veehouderijen. De Wet geurhinder en veehouderij geeft hiervoor geurbelastings- en afstandsnormen in relatie met geurgevoelige objecten in de nabijheid van de (geprojecteerde) veehouderij. De Wgv heeft betrekking op twee aspecten. Ten eerste speelt de geurbelasting een rol bij de beoordeling of er in het kader van een goede ruimtelijke ordening een goed woon- en leefklimaat kan worden gegarandeerd. Ten tweede moet bij de belangenafweging ten behoeve van een zorgvuldige besluitvor-

ming worden nagegaan of een in de omgeving gelegen veehouderij niet onevenredig in haar belangen wordt geschaad.

Onderzoek

In het plangebied wordt een uitbreiding van het agrarisch bouwvlak mogelijk gemaakt ten behoeve van een paardenhouderij. Voor paarden is in het kader van de Wgv geen geuremissie vastgesteld. Voor paarden gelden dan ook vaste afstandsnormen. Deze afstandsnormen worden gebruikt om te kijken of de paardenhouderij geen negatief effect heeft op een goed woon- en leefklimaat van geurgevoelige functies. De Wgv maakt voor de afstandsnormen onderscheid tussen een geurgevoelig object binnen de bebouwde kom (100 meter tot emissiepunt) en buiten de bebouwde kom (50 meter tot emissiepunt). Het gaat hierbij niet om de verkeerskundige bebouwde kom, maar om de ruimtelijke situatie. De geurgevoelige functies in de omgeving van het plangebied liggen buiten de bebouwde kom. Daarom moeten de afstand van de nieuwe geurgevoelige objecten (in dit geval woningen) tot het emissiepunt (stal) minimaal 50 meter bedragen.

De afstand van de omliggende woningen in het plangebied tot het agrarische bouwblok van de paardenhouderij bedraagt minimaal 50 meter. Daarmee wordt voldaan aan de afstandsnormen uit de Wgv.

Conclusie

Het aspect geur vormt geen belemmering voor onderhavig plan

3.2.6 Externe veiligheid

Inleiding

Het aspect externe veiligheid betreft het risico op een ongeval waarbij een gevaarlijke stof aanwezig is. Deze gevaarlijke stoffen kennen twee verschillende bronnen. Dit zijn de stationaire bronnen (chemische fabriek, lpg-vulpunt) en de mobiele bronnen (route gevaarlijke stoffen). Er wordt onderscheid gemaakt tussen de kans op een ramp en het aantal mogelijk slachtoffers, dit is respectievelijk het plaatsgebonden risico en het groepsrisico. Het plaatsgebonden risico biedt burgers in hun woonomgeving een minimum beschermingsniveau tegen gevaarlijke stoffen. Het groepsrisico heeft een oriënterende waarde en voor het plaatsgebonden risico geldt een grenswaarde voor kwetsbare objecten en een richtwaarde voor beperkt kwetsbare objecten.

Het plaatsgebonden risico mag in principe nergens groter zijn dan 1 op 1 miljoen (ofwel 10^{-6}). Dit is de kans dat een denkbeeldig persoon, die zich een jaar lang permanent op de betreffende plek bevindt (de plek waarvoor het risico is uitgerekend), dodelijk verongelukt door een ongeval.

Deze kans mag niet groter zijn dan eens in de miljoen jaar. Elke ruimtelijke ontwikkeling wordt getoetst aan het plaatsgebonden risico van 10^{-6} als grenswaarde.

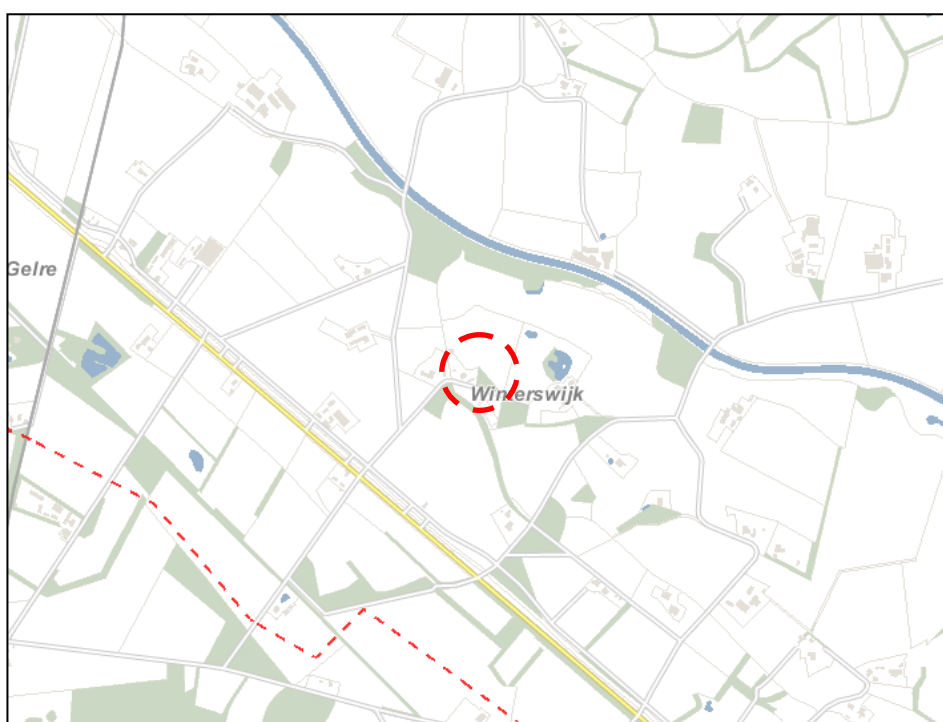
Het groepsrisico geeft de kans aan dat in één keer een groep mensen die zich in de omgeving van een risicosituatie bevindt, dodelijk door een ongeval wordt getroffen. Het groepsrisico legt een relatie tussen de kans op een ramp en het aantal mogelijke slachtoffers. Bij groepsrisico is het dan ook niet een contour die bepalend is, maar het aantal mensen dat zich gedurende een bepaalde periode binnen de effectafstand van een risicovolle activiteit ophoudt. Welke kans nog acceptabel wordt geacht, is afhankelijk van de omvang van de ramp. Een ongeval met 100 doden leidt tot meer ontwrichting, leed en emoties, dan een ongeval met 10 dodelijke slachtoffers. Aan de

kans op een ramp met 100 doden wordt dan ook een grens gesteld die een factor honderd lager ligt dan voor een ramp met 10 doden.

In het Besluit externe veiligheid inrichtingen (Bevi, stb. 250, 2004) wordt verder een verantwoordingsplicht (door de overheid) voor het groepsrisico rond inrichtingen wettelijk geregeld. De verantwoording houdt in dat wordt aangegeven of risico's acceptabel zijn en welke maatregelen worden genomen om de risico's te verkleinen.

Situatie plangebied

Een overdekte rijhal wordt niet beschouwd als een kwetsbaar of beperkt kwetsbaar object. Daarom hoeft er niet aan de Bevi te worden getoetst. Om inzichtelijk te maken of er risicofactoren in of in de nabijheid van het plangebied liggen is een uitsnede van het de risicokaart Nederland opgenomen. Deze kaart laat zien dat er in de nabije omgeving van het plangebied geen risicofactoren zijn gelegen.

Uitsnede risicokaart Nederland (bron: www.risicokaart.nl)

3.3 Water

3.3.1 Beleid

Rijksbeleid

Het rijksbeleid ten aanzien van water is neergelegd in het Nationaal Waterplan. Deze nota is eind 2009 vastgesteld en vervangt alle voorgaande nota's waterhuishouding. Dit plan geeft op hoofdlijnen aan welk beleid het Rijk in de periode 2009 - 2015 voert om te komen tot een duurzaam waterbeheer. Het Waterplan heeft de status van structuurvisie op basis van de Waterwet en de Wet ruimtelijke ordening

Het Nationaal Waterplan richt zich op bescherming tegen overstromingen, voldoende en schoon water en diverse vormen van gebruik van water. In het Waterplan wordt tevens gevolg gegeven aan de Kaderrichtlijn Water. Het doel van deze richtlijn is het realiseren van een goede ecologische en chemische kwaliteit van het oppervlakte- en

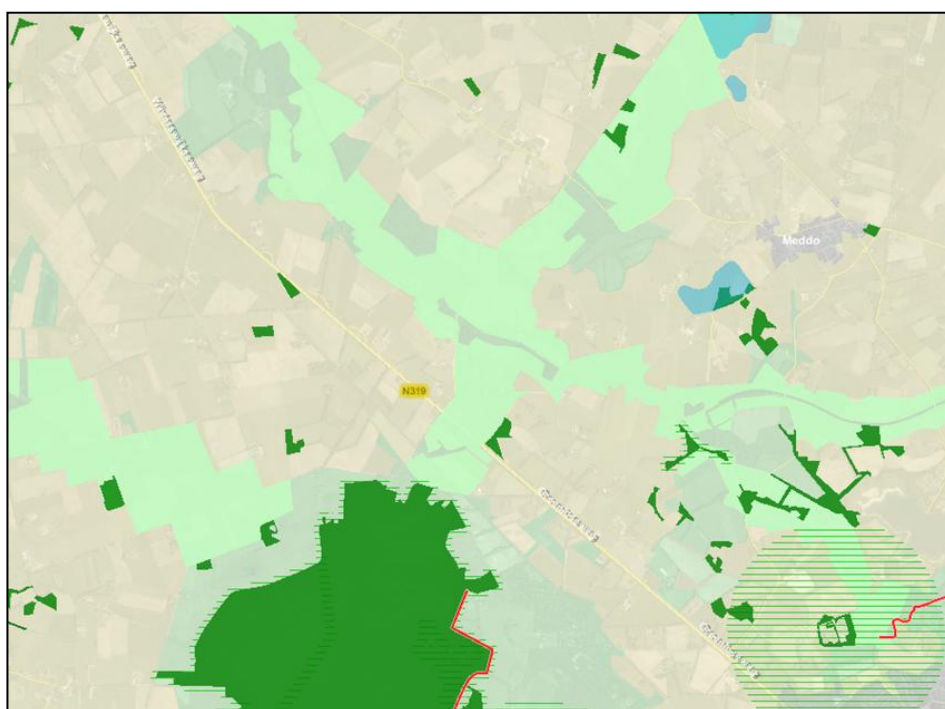
grondwater. Daarnaast bevat het waterplan een uitvoeringsprogramma met maatregelen.

Het hoofddoel van het Waterplan is Nederland een veilige en leefbare delta te maken, en daarmee het watersysteem op langere termijn klimaatbestendig te maken. De koers naar duurzaam waterbeheer zoals die in de 4^e Nota Waterhuishouding is ingezet, wordt verder uitgewerkt door water weer ruimte te geven en natuurlijke processen te herstellen. Hierbij moeten maatregelen tegen overstromingen, wateroverlast en verlies aan waterkwaliteit worden gecombineerd met het verbeteren van de natuurwaarden.

Waterplan Gelderland 2010-2015

Het Waterplan bevat het waterbeleid van de provincie en wordt de opvolger van het huidige derde Waterhuishoudingsplan (WHP3). Het beleid uit WHP3 wordt grotendeels voortgezet. Het Waterplan is tegelijk opgesteld met de ontwerp water(beheer)plannen van het Rijk en de waterschappen. In onderlinge samenwerking zijn de plannen zo goed mogelijk op elkaar afgestemd. Het Waterplan Gelderland 2010-2015 is op 9 december 2008 door Gedeputeerde Staten vastgesteld en treedt vanaf 1 januari 2010 in werking.

In het plan staan de doelen voor het waterbeheer, de maatregelen die daarvoor nodig zijn en wie ze gaat uitvoeren. Voor oppervlaktewaterkwaliteit, hoogwaterbescherming, regionale wateroverlast, watertekort en waterbodems gelden provinciebrede doelen. Voor een aantal functies, zoals landbouw, natte natuur, waterbergingsgebieden en grondwaterbeschermingsgebieden, zijn specifieke doelen geformuleerd.

Uitsnede Waterplankaart (bron: provincie Gelderland)

Het plangebied wordt op de functiekaart van het waterplan weergegeven met de functie "natte ecologische verbindingzones". Ecologische verbindingzones verbinden de natuurgebieden binnen de EHS met elkaar. Ecologische verbindingzones bestaan uit een aaneenschakeling van natuurelementen (corridors en stapstenen) al dan niet gelegen in een landschapszone. Beken of andere watergangen vormen veelal de as van

de ecologische verbindingszone. Dergelijke watergangen lopen meestal door in de EHS natuur of EHS verweven. Afhankelijk van de natuurdoeltypen die verbonden worden en de eisen die de soorten van de specifieke populaties stellen zijn inrichtingsmodellen ontworpen en aan watergangen binnen de EHS toegekend. Dit is vastgelegd in de Streekplanuitwerking kernkwaliteiten en omgevingscondities van de Gelderse ecologische hoofdstructuur. De provincie Gelderland gebruikt zogenaamde modellen om de doeltoekenning van ecologische verbindingszones aan te geven. Het plangebied kent twee modellen.

Model kamsalamander

Dit model bestaat uit een corridor met stapstenen, ingebed in een landschapszone. 'Natte' elementen, met name poelen, zijn hierbij essentieel. Behalve de kamsalamander kunnen binnen dit model ook andere zeldzame amfibieën -heikikker, boomkikker, knoflookpad- en ringslang doelsoort zijn. Dit model mikt op een herstel van kleinschaligheid, inclusief natte elementen. Daarmee is het toepasbaar zowel in het rivierengebied als op de lage zandgronden. De kwaliteit van de natte elementen is van groot belang, terwijl de 'droge' elementen zeer verschillend kunnen zijn. Het model biedt plaats aan een zeer grote verscheidenheid aan organismen, van spitsmuis tot steenuil en van libel tot vleermuis. De poelen dienen echter vrij van vis te zijn en te blijven.

Model vuurvliinder

Dit model is afgeleid van de modellen heideblauwtje en zilveren maan en bestaat uit grote en kleine stapstenen van schraal grasland en heide, gelegen in een landschapszone. Het model is gebaseerd op de vele vlindersoorten van heide en schraal grasland, die sterk achteruit gegaan zijn. Het gaat om soorten als zilveren maan, heivliinder, heideblauwtje, bruine vuurvliinder, kommavliinder en aardbeivliinder. Vele andere soorten, met name ongewervelde dieren en vogels kunnen mee profiteren. Een kanttekening bij dit model is, dat veel soorten van heide zich moeilijk verspreiden en relatief grote leefgebieden (ca. 100 ha) nodig hebben. De consequentie daarvan is dat ecologische verbindingszones voor veel van deze soorten niet zullen functioneren. Een combinatie met het model hagedis ligt voor de hand, aangezien het in beide gevallen gaat om fauna van zonnige, schrale plekken (heide, zand, schraal grasland). De hagedis eist echter een corridor en is beter toepasbaar in kleinschalig landschap, terwijl de vuurvliinder een bredere landschapszone in open landschap vraagt.

Waterbeheerplan 2010-2015

Het Waterschap Rijn en IJssel heeft in het Waterbeheerplan 2010-2015 haar nieuwe beleid vermeld. Dit plan is opgesteld in samenwerking met vier andere waterschappen, welke deel uitmaken van deelstroomgebied Rijn-Oost. Dit plan treedt naar verwachting per 1 januari 2010 in werking.

De opdracht van de waterschappen in Rijn-Oost is te zorgen voor voldoende water, schoon water en voor veilig wonen en werken op de taakvelden watersysteem, waterketen en veiligheid. Het waterschap houdt daarbij rekening met agrarische, economische, ecologische en recreatieve belangen. Aandachtspunten zijn het verbeteren van ecologische en chemische waterkwaliteit (terugdringen van oppervlaktewatervervuiling) en het voorkomen van wateroverlast, waarbij rekening wordt gehouden met het veranderende klimaat. In zowel landelijk als stedelijk gebied kunnen ruimtelijke ontwikkelingen een positief maar ook een negatief effect hebben op het watersysteem.

Waterplan Winterswijk

Gemeente Winterswijk, Waterschap Rijn & IJssel en provincie Gelderland hebben het Waterplan Winterswijk opgesteld. Dit plan wordt in de periode 2001-2010 uitgevoerd. De eerste uitvoeringsmaatregelen van het Waterplan zijn aangemeld bij de Europese Unie als LIFE-project "Winterwater" en zijn uitgevoerd in de periode 2001-2004. Het project "Winterwater" bestaat uit de volgende onderdelen:

- een hemelwaterafvoerstelsel in de westelijke wijken van Winterswijk dat hemelwater en drainagewater afvoert, in droge verstedelijkte gebieden water infiltreert en overtollig water afvoert naar retentievoorzieningen;
- retentie- en infiltratievoorzieningen waarin het overtollige water wordt opgeslagen en geïnfiltreerd in een zandslenk en een natuurgebied (Landgoed Mentink);
- een open groene berging, die het water van de overstort opvangt en terug voert naar de RWZI (rioolwaterzuiveringsinstallatie). In de RWZI wordt het water gezuiverd alvorens dit op het oppervlaktewater wordt geloosd;
- de waterkwantiteit- en waterkwaliteitgegevens worden gemeten op specifieke punten in het watersysteem (de rwzi, de retentievoorziening, de overstort en het hemelwaterafvoerstelsel);
- vanaf het moment dat de deelsystemen gereed zijn worden de prestaties gemeten en worden de deelsystemen gedemonstreerd en periodiek geëvalueerd voor een periode van zes jaar.

Vinden er in een plangebied ruimtelijke ontwikkelingen plaats waarbij het verhard oppervlak toeneemt en/of het waterbergend vermogen afneemt, dan moeten er maatregelen genomen worden om de negatieve effecten van deze ruimtelijke ontwikkelingen op de waterhuishouding te voorkomen.

Uitgangspunt is dat deze maatregelen in het plangebied zelf plaatsvinden. Op basis van de watertoetstabel is bepaald dat aan dit plan geen aanvullende maatregelen of voorwaarden zijn verbonden.

3.3.2 De waterparagraaf

In artikel 3.1.6 (Bro) is aangegeven dat in de toelichting van een bestemmingsplan is beschreven op welke wijze in het plan rekening is gehouden met de gevolgen voor de waterhuishouding. Door Ecopart is in april 2012 een Hydrologisch onderzoek en waterhuishoudkundig plan opgesteld¹.

In deze waterparagraaf worden de effecten van de ruimtelijke ontwikkeling per watert-hema afgewogen. De relevante waterthema's worden door middel van de watertoetstabel geselecteerd en vervolgens beschreven.

¹ Ecopart, 24 april 2012, Hydrologisch onderzoek en waterhuishoudkundig plan, Beerninkweg 2 Winterswijk, projectnr. 15468

Thema	Toetsvraag	Relevant
HOOFDTHEMA'S		
Veiligheid	1. Ligt in of nabij het plangebied een primaire of regionale waterkering? 2. Ligt in of nabij het plangebied een kade?	Nee Nee
Riolering en Afvalwaterketen	1. Is er toename van het afvalwater (DWA)? 2. Ligt in het plangebied een persleiding van het waterschap? 3. Ligt in of nabij het plangebied een RWZI van het waterschap?	Nee Nee Nee
Wateroverlast (oppervlaktewater)	1. Is er sprake van toename van het verhard oppervlak? 2. Zijn er kansen voor het afkoppelen van bestaand verhard oppervlak? 3. In of nabij het plangebied bevinden zich natte en laag gelegen gebieden, beekdalen, overstromingsvlaktes?	Ja Nee Nee
Grondwateroverlast	1. Is in het plangebied sprake van slecht doorlatende lagen in de ondergrond? 2. Bevindt het plangebied zich in de invloedzone van de Rijn of IJssel? 3. Is in het plangebied sprake van kwel? 4. Beoogt het plan dempen van slootjes of andere wateren?	Ja Nee Nee Nee
Oppervlaktewaterkwaliteit	1. Wordt vanuit het plangebied water op oppervlaktewater geloosd? 2. Ligt in of nabij het plangebied een HEN of SED water?	Nee Nee
Grondwaterkwaliteit	1. Ligt het plangebied in de beschermingszone van een drinkwateronttrekking?	Nee
Volksgezondheid	1. In of nabij het plangebied bevinden zich overstorten uit het gemengde of verbeterde gescheiden stelsel? 2. Bevinden zich, of komen er functies, in of nabij het plangebied die milieuhygiënische of verdrinkingsrisico's met zich meebrengen (zwemmen, spelen, tuinen aan water)?	Nee Ja
Verdroging	1. Bevindt het plangebied zich in of nabij beschermingszones voor natte natuur?	Nee
Natte natuur	1. Bevindt het plangebied zich in of nabij een natte EVZ? 2. Bevindt het plangebied zich in of nabij beschermingszones voor natte natuur?	Ja Nee
Inrichting en beheer	1. Bevinden zich in of nabij het plangebied wateren die in eigendom of beheer zijn bij het waterschap? 2. Heeft het plan herinrichting van watergangen tot doel?	Ja Nee
AANDACHTTHEMA'S		
Recreatie	1. Bevinden zich in het plangebied watergangen en/of gronden in beheer van het waterschap waar actief recreatief medegebruik mogelijk wordt?	Nee
Cultuurhistorie	1. Zijn er cultuurhistorische waterobjecten in het plangebied aanwezig?	Nee

Algemeen

Voor nieuwe ruimtelijke ontwikkelingen, waaronder ver- en nieuwbouwplannen, wordt door de overheid eisen gesteld betrekking tot het duurzaam omgaan met water. In eerste instantie dient er te worden getoetst in hoeverre de voorgenomen plannen er toe leiden dat er sprake is van de toename van verhard oppervlak. Indien dit toeneemt, is het beleid erop gericht het regenwater zoveel mogelijk te infiltreren naar het freatisch grondwater, waardoor een meer natuurlijk afvoerloop ontstaat. Dit vertaalt zich in de volgende richtlijnen:

- Nieuwe plannen dienen (indien mogelijk) te voldoen aan het principe van het “hydrologisch neutraal” bouwen. Hierbij moet de hydrologische situatie, voor wat betreft de afvoer van regenwater, minimaal gelijk blijven aan de oorspronkelijke situatie. De oorspronkelijke landelijke afvoer (naar het oppervlaktewater) mag niet overschreden worden.
- In aansluiting op het landelijk beleid hanteert het waterschap het beleid dat bij nieuwe plannen van enige omvang altijd onderzocht dient te worden hoe met het schone regenwater omgegaan kan worden.
- Bij alle nieuwbouwplannen moet (vuil) afvalwater en (schoon) regenwater gescheiden worden behandeld. Het schone en vuile water worden daarbij apart aangeleverd aan de riolering of, indien mogelijk, wordt het schone water aan de natuur teruggegeven. Dit is ook het geval als in openbaar gebied nog steeds een gemengd rioolstelsel aanwezig is.
- Bij de inrichting, het bouwen en het beheer dienen zo min mogelijk vervuilende stoffen aan het bodem- en oppervlaktewatersysteem te worden toegevoegd. Hierbij verdient het materiaalgebruik speciale aandacht: uitlogbare of uitspoelbare bouwmaterialen dienen te worden vermeden teneinde watervervuiling te voorkomen.

In de onderstaande paragrafen worden de relevante waterthema's gebaseerd op de bovenstaande uitgangspunten nader uitgewerkt.

Riolering en afvalwaterketen

Het afvalwater neemt niet relevant toe door de ontwikkelingen in dit plan. Het afvalwater wordt momenteel via een persleiding afgevoerd naar het rioolstelsel van de gemeente Winterswijk. Regenwater wordt niet afgevoerd via het riool (zie thema wateroverlast).

Wateroverlast

Door de ontwikkelingen binnen het plangebied neemt het verhard oppervlak toe met circa 1000 m² (800 m² aan dakoppervlak van de overdekte rijhal en 200 m² aan klinkebestrating). Om wateroverlast, kwantitatief en kwalitatief, nu en in de toekomst te voorkomen wordt het regenwater niet afgevoerd naar het rioolstelsel maar volgens de trits vasthouden - bergen – afvoeren behandeld. In het plan wordt ruimte gereserveerd voor de aanleg van wadi's en bezinkingsvijvers.

Omdat er sprake is van een bodemopbouw bestaande uit plaatselijk fijn, matig siltig zand met een gemiddelde k-waarde van circa 0,3 m/d, is er sprake van een relatief geringe infiltratie. Om grondwateroverlast in de toekomstige situatie te voorkomen is het zaak om voldoende waterberging aan te leggen in de directe omgeving van het plangebied. De directe omgeving van het plangebied wordt namelijk gekarakteriseerd als een relatief slechte infiltratielocatie voor regenwater. Gezien de ligging in het bui-

tengebied kan er echter voldoende waterberging worden gecreëerd, door de aanleg van wadi's en watervijvers.

Volksgezondheid

Binnen het plangebied is enkel ter plaatse van de aan te leggen bergingsvijvers stilstaand oppervlaktewater aanwezig.

Natte natuur

Het plangebied bevindt zich in of nabij een Ecologische Verbindingszone (EVZ) volgens model Kamsalamander. De beoogde ontwikkelingen zijn geen belemmering voor EVZ.

Het plangebied bevindt zich in of nabij een beschermingszone voor natte natuur. De beoogde ontwikkelingen hebben echter geen negatieve invloed op de waterkwantiteit en -kwaliteit in relatie tot deze natuurgebieden.

Inrichting en beheer

In de directe omgeving van het plangebied bevindt zich aan de westzijde van het plangebied een leggerwatergang, welke de afwatering zou kunnen verzorgen.

Situatie plangebied

Om de nieuwbouw van een rijhal mogelijk te maken, dient een hydrologische onderbouwing van de plannen gemaakt te worden. De onderzoekslocatie ligt binnen het beheersgebied van Waterschap Rijn en IJssel en ligt binnen een gebied dat wordt gekenmerkt door een redelijk slechte ontwatering. Er is geen sprake van een kwelsituatie. Op basis van de bodemopbouw wordt de projectlocatie minder geschikt geacht voor het infiltreren van regenwater naar het (freatische) grondwater, doch gezien de ligging van de locatie in het buitengebied waardoor er voldoende ruimte aanwezig voor de aanleg van een waterberging, is de locatie geschikt infiltratie van regenwater. De afvoer zal alleen minder snel verlopen.

De resultaten uit het literatuuronderzoek, de TNO-peilbuizen en het veldwerk geven een relatief eenduidig beeld van de lokale geohydrologische situatie. Samengevat kan geconcludeerd worden dat:

- De maaiveldhoogte ongeveer ligt op 26.60 tot 26.80 m +NAP;
- In de omgeving van het plangebied is geen oppervlaktewater of een watergang aanwezig waarop eventueel geloosd zou kunnen worden;
- In de huidige situatie het hemelwater eveneens wordt geïnfiltreerd in dit overwegend onverharde gebied;
- De toplaag van de bodem (0-0,5 m-mv) over het algemeen bestaat uit fijn en matig siltig zand;
- Het zandpakket onder de toplaag bestaat uit fijn tot matig fijn zand met een k-waarde groter kleiner dan 1 m/d;
- De bodem over het algemeen slecht doorlatend is met doorlatendheden van tot 0,3 m/dag;
- De GHG ligt tussen en 0,80 en 1,20 m-MV;

Vanaf het plangebied wordt enkel afvalwater gescheiden aangeleverd naar de gemeentelijke riolering. Het beleid van de gemeente voor het buitengebied is erop gericht om geen regenwater in te nemen, maar dit volledig te infiltreren binnen het plangebied.

Voor de nieuw aan te brengen dakoppervlakken zal gebruik gemaakt moeten worden van niet-uitloogbare materialen. Dit in overeenstemming met het gestelde in het Bouwbesluit. Het af te voeren dakwater wordt bij voorkeur bovengronds en het wegwater ondergronds via putten afgevoerd naar een van de aan te leggen infiltratievoorzieningen binnen het plangebied.

In het onderzoek wordt voorgesteld om een schoonwatersysteem aan te leggen waarbij het vrijkomende hemelwater afkomstig vanuit het plangebied dient te worden geïnfiltreerd middels een aan te leggen wadi:

- bergend vermogen bij $T=100 + 10\%$: circa 47 m^3 ;
- overstort op een reeds aanwezige of eveneens aan te leggen bergingsvijver met een minimale inhoud van circa 5 m^3 .

Op nevenstaande afbeelding is te zien dat in het plan een viertal locaties zijn aangegeven voor de benodigde waterberging (geel gearceerd).

Hiermee vormt het aspect water geen belemmering voor de uitvoering van het plan.

3.4 Archeologie

Het Europese Verdrag van Valletta uit 1992, ook wel het Verdrag van Malta genoemd, regelt de bescherming van archeologisch erfgoed in de bodem, de inpassing ervan in de ruimtelijke ontwikkeling en de financiering van opgravingen: 'de veroorzaker betaalt'. Nederland heeft dit verdrag ondertekend en goedgekeurd. Invoering van het verdrag in Nederland gebeurt door middel van aanpassing van de Monumentenwet 1988 en de Wet op de archeologische monumentenzorg.

Om het bodemarchief beter te beschermen en om onzekerheden tijdens de bouw van bijvoorbeeld nieuwe wijken te beperken, dient vooraf onderzoek te worden verricht naar de mogelijke aanwezigheid van archeologische waarden.

Op deze manier kan daar bij de ontwikkeling van de plannen zoveel mogelijk rekening mee worden gehouden.

Op basis van het bestemmingsplan "Integrale herziening buitengebied Winterswijk" heeft het plangebied de dubbelbestemming 'Archeologie verwachtingswaarde 4'. Voor

gebieden met deze dubbelbestemming geldt dat voor projecten groter dan 2500 m² een archeologisch onderzoek uitgevoerd moet worden. Het plan voorziet in de bouw van een rijhal van 800 m². Hierdoor is een archeologisch onderzoek niet noodzakelijk. Dat laat onverlet, dat eventuele archeologische toevalsvondsten bij sloop-, bouw en/of graafwerkzaamheden moeten worden gemeld.

Het aspect archeologie vormt geen belemmering voor de uitvoering van het plan.

3.5 Flora en fauna

3.5.1 Algemeen

Bij ruimtelijke ontwikkelingen moet rekening gehouden worden met de aanwezige natuurwaarden in en om het plangebied. Voordat ontwikkelingen mogen plaatsvinden, dient eerst een onderzoek uitgevoerd te worden in het kader van de Natuurbeschermingswet (gebiedsbescherming), de Flora- en faunawet (soortenbescherming) en eventuele andere betrokken natuurregeling. Daarom is door SAB in oktober 2011 een flora- en faunaonderzoek uitgevoerd².

3.5.2 Gebiedsbescherming

In het kader van de Natuurbeschermingswet 1998 (NB-wet) en de Ecologische Hoofdstructuur (EHS) dient er getoetst te worden of de beoogde ontwikkelingen een negatieve invloed hebben op beschermde gebieden.

Natuurbeschermingswet 1998

Het plangebied ligt niet in of nabij een gebied dat is aangewezen in het kader van de Natuurbeschermingswet 1998. Het dichtstbijzijnde gebied beschermd in het kader van de Natuurbeschermingswet 1998 betreft het Natura 2000-gebied "Korenburgerveen". Dit beschermde gebied ligt op ongeveer 850 meter afstand ten zuiden van het plangebied. Negatieve effecten op dit gebied kunnen ontstaan door verdroging en vermessing en verzuring. Laatstgenoemde ontstaat door een toename in stikstofdepositie door bijvoorbeeld het houden van (meer) dieren of toename in vervoersbewegingen. In de toekomstige situatie worden niet meer dieren gehouden dan in de huidige situatie. Het plan resulteert dan ook niet tot vermessing en verzuring van het Natura 2000-gebied. Verder wordt er geen ingrepen in het grondwater uitgevoerd, waardoor het plan niet leidt tot verdroging van het beschermde gebied. Overige versturende effecten zijn gezien tussenliggende reeds versturende elementen (bebouwing en wegen) niet te verwachten.

Ecologische Hoofdstructuur (EHS)

Het plangebied ligt binnen de Ecologische Hoofdstructuur (EHS) en heeft de functie ecologische verbindingszone.

Effecten op de EHS

De bouw van een overdekte rijhal leidt tot een toename van het bebouwde oppervlak in de EHS van 800 m². Deze toename in bebouwing leidt vervolgens tot een afname

² SAB, 7 oktober 2011, Flora- en faunarapportage, Beerninkweg 2, projectnr. 110340

in het oppervalk van de EHS. Deze afname in oppervlak van de EHS mag, maar dan moet deze ontwikkeling wel leiden tot een versterking van de kernkwaliteiten en bijdragen aan de realisering van de EHS.

De ontwikkeling in het plangebied versterken de kernkwaliteiten en dragen bij aan de realisering van de EHS door het toepassen van de volgende uitgangspunten:

- ecologische verbindingen ontwikkelen;
- natte en droge verbinding voor Model Kamsalamander en Model Vuurvlinder;
- benutten huidige kwaliteiten zoals ruigtestrook en bosschages.

De ecologische verbinding wordt ontwikkeld door de realisatie van ruigtestroken. De ruigtestroken vormen een verbinding en een tevens stapsteen tussen de zuidelijk gelegen bospercelen, de westelijke bomenrij naast de beekloop en het landschap ten noorden van het plangebied. Dit is bedoeld voor soorten als de Bruine vuurvlinder, insecten, kleine marterachtigen en reptielen zoals Levendbarende hagedis en Hazelworm.

De humuslaag in deze ruigtestroken wordt ontgraven, waardoor op termijn een verloop van droog naar vochtig voedselarm milieu ontstaat met soorten als Schapenzuring, Akkerdistel, Koninginnekruid, Echte koekoeksbloem, Kale jonker en mogelijk Dopheide. Schapenzuring is daarbij een belangrijke waardplant voor de Bruine vuurvlinder. De ruigtestrook welke centraal in het plangebied ligt wordt 10 meter breed en ongeveer 100 meter lang (1.000 m²).

De natte verbindingzone wordt gerealiseerd door de aanleg van poelen. Deze poelen worden gerealiseerd als natte verbinding voor de Kamsalamander, welke aansluit op reeds bestaande poelen ten oosten van het plangebied. Poelen worden afgegraven tot aan het grondwater en voorzien van flauwe, snel opwarmende oevers aan de noordzijde. De diepte van de poel wordt bepaald door het grondwater. Het grondwater vormt de waterbron van de poel, waardoor de poel ook in drogere periodes (voorzomer) watervoerend is. Dit alles is van belang voor de ontwikkeling van eieren van de Kamsalamander. Soorten als Drijvend fonteinkruid en Liesgras, naast rietvegetatie vergroten de ecologische waarde van de poelen.

De westelijke bosschage / houtwal van eiken langs de watergang wordt voorzien van takken en stronken vanuit de onderhoudsnoei vanuit de overige bosschages, een natuurlijke takkenril. Zo ontstaat een droge verbindingzone van noord naar zuid langs de westelijke watergang. Deze verbinding kan dienen voor kleine zoogdieren alsmede voor de Kamsalamander. De groei van Kamperfoelie wordt in deze takkenril gestimuleerd. Dit komt ten goede aan de zeldzame Kleine ijsvogelvlinder die nog vooral voorkomt in Twente en in de Achterhoek.

De rijhal wordt zo dicht mogelijk bij bestaande bebouwing geplaatst. Dit betekent dat de verstoringszone niet ver het open gebied in komt te liggen. De gronden worden nu ook gebruikt als paardenweide met de bijbehorende verstoring. Mogelijke geluidsproductie van de rijhal is afkomstig van de begeleiders of paarden. Dit leidt niet tot een toename van geluid ten op zichte van de huidige situatie.

De bouw van gebouwen kan leiden tot barrière voor diersoorten. De rijhal wordt in het verlengde van de bestaande bebouwing gebouwd. Soorten die zich op deze locatie

verplaatsen kunnen mogelijk belemmerd worden door aanwezigheid van een extra gebouw. Deze soorten verplaatsing zich in de huidige situatie echter ook langs bestaande bebouwing (woning) en zijn dan reeds aan deze verstoring gewend. De realisatie van de rijhal belemmert de verplaatsing van deze soorten niet. Verder wordt rondom deze rijhal ruigere elementen aangelegd waardoor soorten zich beschut kunnen verplaatsen.

Met de plannen is geen sprake van verlies aan bestaande natuurwaarden die van belang zijn voor de EHS. Wel wordt 800 m² bebouwd. Hiervoor in de plaats komt nieuwe natuur, met een minimale grootte van 1.000 m². Dit betreft een compensatie van minimaal 133 % van het verloren oppervlak. Dit voldoet aan de eisen die gesteld zijn in de Ruimtelijke Verordening van de Provincie Gelderland (oktober 2010). In deze verordening staat dat de compensatie 100, 133 of 166% van het onttrokken perceel groot is, afhankelijk van de ontwikkeltijd van de natuur.

Conclusie

De realisatie van natte en droge verbindingszones in het plangebied leiden tot versterking van de kernkwaliteiten en dragen bij aan de realisatie van de EHS. Deze versterking van de EHS compenseert het verlies aan oppervlakte van de EHS door de realisatie van een overdekte rijhal. De nieuwe situatie verbetert de kwaliteit van de EHS in het plangebied.

Hieronder is de EHS-toets weergegeven. De antwoorden op de vragen zijn schuingedrukt achter de vraag weergegeven. Is er sprake van:

- Een vermindering van areaal en kwaliteit van bestaande natuur-, bos-, en landschapselementen en gebieden die zijn aangewezen voor nieuwe natuur en agrarische natuur? *NEE, gezien de ligging in de verbindingszone van de EHS, is er geen areaalverlies van voornoemde kwaliteiten.*
- Een vermindering van de uitwisselingsmogelijkheden voor planten en dieren in verbindingszones en tussen de verschillende leefgebieden in de overige delen van de EHS? *NEE.*
- Een vermindering van de kwaliteit van het leefgebied van alle soorten? *NEE, de kwaliteit wordt verder verbeterd door de nieuwe inrichting.*
- Een vermindering van het areaal van grote natuurlijke eenheden (aaneengeslotenheid)? *NEE, de kleine ingreep leidt niet tot aantasting van de aaneengeslotenheid van grote natuurlijke eenheden. Daarbij worden alleen het Korenburgerveen en landgoed 't Mentink door de provincie aangemerkt als grote natuurlijke eenheden. Het plangebied valt niet binnen deze eenheden.*
- Een belemmering voor het verloop van natuurlijk processen in de grote eenheden? *NEE het plan heeft daar geen invloed op.*
- Een verstoring van de natuurlijke morfologie, waterkwaliteit, watervoering, en verbondenheid met het landschap van HEN-wateren? *NEE, er vinden geen ingrepen of activiteiten in of direct naast de beek plaats. Daarbij is de (Leurdijks)beek ook geen HEN-watergang.*
- Een verandering van grond- en oppervlaktewateromstandigheden die de voor de natuurdoeltypen gewenste grond- en oppervlaktesituatie (verder) aantast? *NEE, er vinden geen ingrepen in de beek plaats en er zijn geen grondwaterafhankelijke natuurdoeltypen aangeduid in het natuurbeheerplan die aangetast worden.*
- Een verhoging van de niet gebiedseigen geluidsbelasting in stiltebeleidsgebieden? *Nee, mogelijk is er wel sprake een kleine toename door geluid, maar deze wijkt*

niet af van de huidige situatie en is gebiedseigen aangezien het om een agrarische functie gaat.

3.5.3 Soortenbescherming

In het kader van de Flora- en faunawet dient te worden nagegaan of vaste rust- en verblijfplaatsen door de ingreep worden aangetast (verwijderd, ongeschikt gemaakt). De beoogde ontwikkelingen kunnen biotoopverlies of verstoring (indirect biotoopverlies) tot gevolg hebben. Invloeden die leiden tot een verminderde geschiktheid van het plangebied als bijvoorbeeld foerageergebied zijn niet ontheffingsplichtig, tenzij het een zodanig belang betreft dat bij het wegvallen van deze functie ook de vaste rust- en verblijfplaatsen van soorten niet langer kunnen functioneren. Door de werkzaamheden kunnen alle aanwezige soorten negatieve effecten ondervinden van de ingreep. Voor de meeste soorten is dit tijdelijk van aard.

Algemene soorten

De meeste van deze soorten zijn beschermd maar vallen onder het lichte beschermingsregime van de Flora- en faunawet (tabel 1). Hiervoor geldt dat aantasting van vaste rust- en verblijfplaatsen op basis van een algehele vrijstelling mogelijk is, zonder dat er sprake is van procedurele consequenties. Dit betekent dat voor deze soorten de werkzaamheden uitgevoerd kunnen worden zonder ontheffing.

Strikt beschermde soorten

Voor soorten die vermeld staan op tabel 2 en 3 van de Flora- en faunawet, geldt dat bij aantasting van vaste rust- en verblijfplaatsen een ontheffing in het kader van de Flora- en faunawet moet worden aangevraagd. Met de plannen zijn geen negatieve effecten te verwachten op vaste rust- en verblijfplaatsen of belangrijk leefgebied van strikt beschermde soorten. Het plan heeft juist positieve effecten op strikt beschermde soorten.

Wel kunnen bij (de start van) werkzaamheden in het broedseizoen, broedende vogels worden verstoord, of hun nesten worden aangetast. Er is geen vrijstelling te verkrijgen in het kader van de Flora- en faunawet voor activiteiten die vogels in hun broedseizoen zou kunnen verstoren. De (start van de) werkzaamheden dienen plaats te vinden buiten het broedseizoen of in het broedseizoen als broedende vogels zijn uit te sluiten. De werkzaamheden kunnen doorlopen in het broedseizoen als broedende vogels binnen het plangebied uitgesloten kunnen worden.

	<i>Jan.</i>	<i>Feb.</i>	<i>Mrt.</i>	<i>April</i>	<i>Mei</i>	<i>Juni</i>	<i>Juli</i>	<i>Aug.</i>	<i>Sep.</i>	<i>Okt.</i>	<i>Nov.</i>	<i>Dec.</i>
Broedvogels												

Indicatieve periode uit te voeren werkzaamheden. Groen: werkzaamheden kunnen uitgevoerd worden. Oranje: werkzaamheden mogen uitgevoerd worden mits geen broedgevallen aanwezig zijn.

3.5.4 Conclusie

Uit het onderzoek is naar voren gekomen dat met de plannen geen sprake is van aantasting van vaste rust- en verblijfplaatsen of belangrijk leefgebied van strikt bescherm-

de soorten. Daarnaast zorgt de realisatie van natte en droge verbindingzones in het plangebied tot versterking van de kernkwaliteiten en draagt deze bij aan de realisatie van de EHS. Deze versterking van de EHS compenseert het verlies aan oppervlakte van de EHS door de realisatie van een overdekte rijhal. De nieuwe situatie verbetert de kwaliteit van de EHS in het plangebied.

Het aspect flora en fauna vormt geen belemmering voor de uitvoering van het plan.

3.6 Verkeer en parkeren

Verkeer

De uitbereiding van het agrarisch bouwperceel zal naar verwachting een lichte toename van het aantal verkeersbewegingen met zich meebrengen aangezien de nieuw te bouwen overdekte rijhal ruimte zal bieden aan drie tot zes extra paarden. Het plangebied zal worden ontsloten via de bestaande erftoegangsweg op de Beerninkweg. Deze weg wordt op korte afstand verder ontsloten op de Groenloseweg (N319), een provinciale weg. Het extra verkeer kan worden opgenomen in het heersende verkeersbeeld op zowel de Beerninkweg als de Groenloseweg.

Parkeren

De parkeerbehoefte zal als gevolg van de ontwikkelingen niet of nauwelijks toenemen. In het plangebied is voldoende ruimte aanwezig om de eventuele toegenomen parkeerbehoefte op eigen terrein op te lossen.

Conclusie

Het aspect verkeer en parken vormt geen belemmering voor de uitvoering van het plan.

3.7 Economische uitvoerbaarheid

Het plan wordt op particulier initiatief gerealiseerd. De kosten in verband met de realisatie zijn dan ook voor rekening van de initiatiefnemer. De kosten voor het volgen van de procedure zullen via de gemeentelijke legesverordening aan de initiatiefnemer worden doorberekend. Met de initiatiefnemer is een planschadeovereenkomst gesloten waarin deze verklaart de volledige mogelijke planschade voor zijn/haar rekening te nemen. Voor de gemeente zijn er geen andere kosten verbonden aan dit plan, waardoor het vaststellen van een exploitatieplan niet noodzakelijk is. De economische uitvoerbaarheid wordt hiermee geacht te zijn aangetoond.

4 Wijze van bestemmen

4.1 Algemeen

4.1.1 *Wat is een bestemmingsplan?*

Het gemeentelijke bestemmingsplan is een middel waarmee functies aan gronden worden toegekend. Het gaat dus om het toekennen van gebruiksmogelijkheden. Vanuit de Wet ruimtelijke ordening volgt een belangrijk principe: het gaat om toelatingsplanning. Het wordt de grondgebruiker (eigenaar, huurder etc.) toegestaan om de functie die het bestemmingsplan geeft uit te oefenen. Dit houdt in dat:

- 1 de grondgebruiker niet kan worden verplicht om een in het bestemmingsplan aangewezen bestemming ook daadwerkelijk te realiseren, en
- 2 de grondgebruiker geen andere functie mag uitoefenen in strijd met de gegeven bestemming (het overgangsrecht is hierbij mede van belang).

Een afgeleide van de gebruiksregels in het bestemmingsplan zijn regels voor bebouwing (omgevingsvergunning voor het bouwen) en regels voor het verrichten van 'werken' (omgevingsvergunning ten behoeve van het uitvoeren van werken, geen bouwwerken zijnde, en werkzaamheden).

Een bestemmingsplan regelt derhalve:

1. het toegestane gebruik van gronden (en de bouwwerken en gebouwen); en een bestemmingsplan kan daarbij regels geven voor:
2. het bebouwen van de gronden;
3. het verrichten van werken (aanleggen).

Het bestemmingsplan is een belangrijk instrument voor het voeren van ruimtelijk beleid, maar het is zeker niet het enige instrument. Andere ruimtelijke wetten en regels zoals bijvoorbeeld de Woningwet, de Monumentenwet 1988, de Algemene Plaatselijke Verordening, de Wet milieubeheer en de Bouwverordening zijn ook erg belangrijk voor het uitvoeren van het ruimtelijke beleid.

4.1.2 *Over bestemmen, dubbelbestemmen en aanduiden*

Op de verbeelding wordt aangegeven welke bestemming gronden hebben. Dit gebeurt via een bestemmingsvlak. Voor het op de verbeelding aangegeven bestemmingsvlak gelden de gebruiksmogelijkheden zoals die in de bijhorende regel worden gegeven. Die toegekende gebruiksmogelijkheden kunnen op twee manieren nader worden ingevuld:

- 1 Via een dubbelbestemming. Een dubbelbestemming is, zoals de naam al zegt, een bestemming die óók aan de gronden wordt toegekend. Voor gronden kunnen dus meerdere bestemmingen gelden. Er geldt altijd één 'enkel' bestemming (dat is dé bestemming) en soms geldt er een dubbelbestemming (soms zelfs meerdere). In de regel van de dubbelbestemming wordt omschreven wat er voor de onderliggende gronden geldt aan extra bepalingen in aanvulling, of ter beperking, van de mogelijkheden van de onderliggende bestemmingen.

- 2 Via een aanduiding. Een aanduiding is een teken op de verbeelding dat betrekking heeft op een vlak op die kaart. Via een aanduiding wordt in de regels 'iets' geregeld. Dat 'iets' kan betrekking hebben op extra mogelijkheden of extra beperkingen voor het gebruik en/of de bebouwing en/of het aanleggen van werken. Aanduidingen kunnen voorkomen in een bestemmingsregel, in meerdere bestemmingsregels en kunnen ook een eigen regel hebben.

4.1.3 Hoofdstukopbouw van de regels

De regels zijn verdeeld over 4 hoofdstukken:

- 1 Inleidende regels. In dit hoofdstuk worden begrippen verklaard die in de regels worden gebruikt (artikel 1). Dit gebeurt om een eenduidige uitleg en toepassing van de regels te waarborgen. Ook is bepaald de wijze waarop gemeten moet worden bij het toepassen van de regels (artikel 2).
- 2 Bestemmingsregels. In dit tweede hoofdstuk zijn de bepalingen van de bestemmingen opgenomen. Dit gebeurt in alfabetische volgorde. Per bestemming is het toegestane gebruik geregeld en zijn bouwregels en, eventueel, ook bepalingen met betrekking tot het uitvoeren van werken, geen bouwwerken zijnde, en werkzaamheden opgenomen. Als er dubbelbestemmingen zijn worden die ook in dit hoofdstuk opgenomen. Die komen, ook in alfabetische volgorde, achter de bestemmingsbepalingen.
Ieder artikel kent een vaste opzet. Eerst wordt het toegestane gebruik geformuleerd in de bestemmingsomschrijving. Vervolgens zijn bouwregels opgenomen. Aansluitend volgen afwijkingsbevoegdheden met betrekking tot bouw- en/of gebruiksregels. Ten slotte zijn eventueel bepalingen met betrekking tot het uitvoeren van werken, geen bouwwerken zijnde, en werkzaamheden en/of wijzigingsbevoegdheden opgenomen.
Belangrijk om te vermelden is dat naast de bestemmingsbepalingen ook in andere artikelen relevante informatie staat die mede gelezen en geïnterpreteerd moet worden. Alleen zo is een volledig beeld te verkrijgen van hetgeen is geregeld.
- 3 Algemene regels. In dit hoofdstuk zijn bepalingen opgenomen met een algemeen karakter. Ze gelden dus voor het hele plan. Het zijn achtereenvolgens een antidubbeltelbepaling, algemene gebruiksregels en algemene afwijkings- en wijzigingsregels.
- 4 Overgangs- en slotregels. In het laatste hoofdstuk zijn respectievelijk het overgangsrecht en een slotregel opgenomen. Hoewel het hierin ook algemene regels betreft, zijn deze vanwege hun meer bijzondere karakter in een apart hoofdstuk opgenomen.

4.1.4 Wet algemene bepalingen omgevingsrecht

Op 1 oktober 2010 is de Wet algemene bepalingen omgevingsrecht (Wabo) in werking getreden. Het doel van deze wet is om te komen tot een samenhangende beoordeling in één procedure van verschillende activiteiten die invloed hebben op de fysieke leefomgeving.

De Wabo heeft tot gevolg dat verschillende vergunningen worden verleend in één besluit, de omgevingsvergunning. Ook de thans in de Wet ruimtelijke ordening opgenomen vergunningen en ontheffingen vallen onder de Wabo.

Voor het bestemmingsplan heeft dit gevolgen voor de gebruikte terminologie. Termen als 'bouwvergunning', 'aanlegvergunning', 'sloopvergunning' en 'ontheffing' zijn vervangen door 'omgevingsvergunning ten behoeve van...'.

4.2 Dit bestemmingsplan

Dit bestemmingsplan bestaat uit een verbeelding, regels en een toelichting. De verbeelding en de regels vormen tezamen het juridisch bindende gedeelte van het bestemmingsplan. Beide planonderdelen dienen in onderlinge samenhang te worden gezien en toegepast. Op de verbeelding zijn de bestemmingen aangewezen. Aan deze bestemmingen zijn bouwregels en regels betreffende het gebruik gekoppeld. De toelichting heeft geen rechtskracht, maar vormt niettemin een belangrijk onderdeel van het plan.

De toelichting van dit bestemmingsplan geeft een weergave van de beweegredenen, de onderzoeksresultaten en de beleidsuitgangspunten die aan het bestemmingsplan ten grondslag liggen. Tot slot is de toelichting van wezenlijk belang voor een juiste interpretatie en toepassing van het bestemmingsplan.

4.2.1 Bijzonderheden in dit bestemmingsplan

De regels in dit bestemmingsplan zijn opgezet aan de hand van hetgeen hiervoor is beschreven.

Dit bestemmingsplan kent de bestemmingen 'Agrarisch – Cultuurlandschap' en 'Natuur' en de dubbelbestemmingen Waarde - Archeologische verwachting 1, 2, 3 en 4 en Waarde – Cultuurhistorie.

Agrarisch - Cultuurlandschap

De voor Agrarisch - Cultuurlandschap aangewezen gronden zijn onder andere bestemd voor de uitoefening van een grondgebonden agrarisch bedrijf. Daarnaast zijn de gronden bestemd voor het behoud, het herstel en/of de ontwikkeling van hoogtevverschillen, on- en halfverharde wegen en paden en kleinschalige landschapselementen met een oppervlakte van maximaal 400 m² zoals poelen, ruigtes, heggen, boomgroepen, houtwallen en –singels.

De bedrijfsgebouwen en bedrijfswoningen moeten binnen het bouwvlak gebouwd worden. Voor de bedrijfsgebouwen geldt dat er maximaal één rijhal is toegestaan. De maatvoeringseisen van de gebouwen binnen deze bestemming zijn in de regels opgenomen.

Om de landschappelijke inpassing van het plangebied te borgen is er een voorwaardelijke verplichting opgenomen.

Natuur

De voor Natuur aangewezen gronden zijn bestemd voor het behoud, het herstel en/of de ontwikkeling van natuurwetenschappelijke waarden en extensieve dagrecreatie.

Binnen deze bestemming mogen geen gebouwen worden gebouwd.

Waarde - Archeologische verwachting 1, 2, 3 en 4

De voor Waarde - Archeologische verwachting 1, 2, 3 en 4 aangewezen gronden zijn, behalve voor de andere daar voorkomende bestemmingen, mede bestemd voor het behoud en de bescherming van te verwachten archeologische waarden in de bodem.

Waarde - Cultuurhistorie

De voor Waarde - Cultuurhistorie aangewezen gronden zijn, behalve voor de andere daar voorkomende bestemmingen, mede bestemd voor het behoud en herstel van de cultuurhistorische waarden.

4.2.2 Algemene regels

Naast de bestemmingen bevat het plan een aantal algemene regels over bijvoorbeeld begrippen, de wijze van meten, algemene afwijkingen en overgangsrecht. Deze min of meer standaardregels in bestemmingsplannen worden hier verder niet toegelicht.

5 Procedure

Het ontwerpbestemmingsplan heeft van 15 februari 2012 tot en met 27 maart 2012 ter visie gelegen. Gedurende deze termijn is een ieder in de gelegenheid gesteld zienswijzen kenbaar te maken aan de gemeenteraad. Er zijn geen zienswijzen naar voren gebracht.

In het kader van het vooroverleg is het bestemmingsplan eveneens aan de verschillende overlegpartners verstuurd. Bij één overlegpartner gaf het bestemmingsplan aanleiding tot het maken van opmerkingen. Deze opmerkingen kwamen van het Waterschap Rijn en IJssel. De opmerkingen zijn als volgt:

- *Watertoetstabel (blz 26): De vraag m.b.t. de ligging van persleidingen' met nee beantwoorden i.p.v. ja.*
- *Tekst onder de watertoetstabel (blz 27): 'toename verhard is 2.000 m²' Dit oppervlak komt niet overeen met de beschrijving van het plan (800 m²?). Graag de oppervlakken consequent doorvoeren.*
- *De bovenste 0,5 m van de bodem heeft een slechte doorlatendheid 0,3 m/dag , terwijl de ondergrond wel goed doorlatend is. Mogelijk is infiltratie wel mogelijk i.c.m. bodemverbetering t.p.v. de infiltratievoorziening. Aangeraden worden om deze mogelijkheden te onderzoeken.*
- *Op blz 29 wordt voorgesteld om een wadi aan te leggen van circa 90 m³. Zie punt 3, de voorziening dient wel goed te kunnen infiltreren. Als infiltratie echt niet mogelijk is dient open waterberging aangelegd te worden.*

Het hydrologisch onderzoek is naar aanleiding van de opmerkingen van het waterschap aangepast. Het bebouwd oppervlak is in het onderzoek en berekeningen aangepast van 2000 m² naar 1000 m² (800 m² aan dakoppervlak van de overdekte rijhal en 200 m² aan klinkerbestrating). Dit heeft eveneens geleid in een aanpassing van de bergingscapaciteit.

De eerste twee opmerkingen van het Waterschap zijn in de toelichting aangepast. Voor de laatste twee opmerkingen geldt dat het voorstel voortkomend uit het hydrologisch onderzoek is verwerkt in het inrichtingsplan. In het inrichtingsplan zijn meerdere locaties opgenomen waar infiltratie dan wel open waterberging plaats kan vinden conform de voorgestelde bergingscapaciteit. Er worden onder meer ruigtestroken en een poel aangelegd.

Bijlage 1: Inrichtingsplan

Bijlage 2: Hydrologisch onderzoek en waterhuishoudkundig plan

Bijlage 3: flora- en faunaonderzoek